

Abonamente

Încep la 1 și 15 ale fiecărei luni
și se plătesc înainte:

Un an în țară 80 lei; în străinătate 50 lei
Șase luni 15 " " 25 "
Trei luni 8 " " 13 "

Numărul 10 bani

În străinătate 15 bani

Redacția

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU

Administrația

PASAGIUL BĂNCEI NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Anunțuri

Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina IV-a lei 0.50 bani
" " III-a " 2. "
" " II-a " 2. "
La un mare număr de linii se fac reduceri
din tarif

Numărul 10 bani

Un număr vechi 20 bani

Adevărul

Să te așezi Romine de culu strein în casă

V. Alexandri.

Șase pagini

la fie-care ediție

FERDINAND ASASINUL

Ferdinand de Coburg crede necesitatea venită ca să viziteze pe *grăfiosul* nostru suveran. În privința acestor vizite noi am declarat de mult că nu am avea nimic de zis, dacă ar fi un act de politeț personală între principele Bulgariei și regele României. Cum nea Ghiță de la mahala are dreptul să-și primească vecinul în vizită, tot așa și Carol are dreptul să fie vizitat de colegul său din țara prazului și a cepei.

Lucrul se complică însă, atunci când se dă o însemnătate politică acestei vizite și când e vorba ca țara să primească pe acest principe asasin, rusofil și dușman al poporului românesc.

Dacă e vorba ca țara românească să primească vizita micului potentat vecin, atunci ea ar fi trebuit să fie consultată dacă-i dispusă să deschidă ușa la un musafir atit de puțin recomandat.

Ce are oare România, țara liberă și liberală, să primească cu brațele deschise pe un om care a aruncat Bulgaria în cercul de acțiune al politice rusești și care pentru a ajunge la această țintă, pentru a-și vinde patria și independența ei, a asasinat pe patriotul Stambulof? Fostul prim-ministru bulgăresc era de sigur un sălbatic, un om care nu respecta nimica și pentru care asasinatul era ultimul mijloc de a guvernă. Să nu se uite însă că el știa ce-l așteaptă, că avea cunoștință că dușmanul său vor să-l doboare, uziind, fie de pumnal, fie de otravă, și că în această stare de război, de luptă pe viață și pe moarte, era dator, pentru salvarea patriei sale, să fie sălbatic, neuman, tiran. Stambulof, făcând toate acestea avea o țintă mare, un scop patriotic: *scăparea Bulgariei de sub înviorirea Rusiei*. Înaintea independenței patriei sale, patriotul bulgar, lăsa totul la o parte, și legi, și constituție, și umanitate.

Ferdinand însă voia să-și consolideze tronul său și pentru aceasta Stambulof trebuia suprimat, pentru ca Bulgaria să fie aruncată în brațele Rusiei. Azi ea a devenit o simplă gubernie a imperiului moscovit, principele ei un simplu guvernator rusesc și politica statului vecin îndreptată în potruia țării românești, care duce, din fericire o politică anti-rusească.

Și acest moscovit, pe mînele căruia încă stă singele lui Stambulov, trădătorul țării sale și dușmanul României, Mîrcurî și pune piciorul pe pămîntul nostru și reptilele glăsuiesc că țara îl va primi.

Carol I-ii poate să primească vizita ori-cui: poate fi gazdă de asasin, de trădător de patrie și de dușman al României. Asta îl privește pe el, sint oaspeții săi, și singura urmare poate fi ca să privim castelul Peles, ca o ciudată casă ospitalieră de tot ce-i rău reputat, pus la stîlpul de infamie al opiniei publice.

Să fie însă bine știut că țara nu este întru nimica vinovată de această rușine ce i se pune în sarcină. Poporul românesc, cu năzuințe de libertate, cu dispreț

pentru tirani și pentru asasini, cu frică de dragostea rusească și cu dezgust pentru acela care se fac uneltele acesteia, poporul românesc nu va primi cu plăcere și cu sare pe Ferdinand de Coburg, prinț ucigaș, trădător de țară și vindut politicilor rusești.

De altmintearea cerurile bulgare au priceput bine că e pericol a veni ca musafiri ai țării și ca Ferdinand să viziteze Capitala României. El va merge la Sinaia, își va ascunde chipul lui în creierii munților și pe furis, ca un om reprob de o lume întreagă, va pleca în spre statul său, ca acolo să-și ascundă rușinea și degradarea existenței sale pe care o urmărește fantoma sîngerindă a patriei bulgar.

Const. Mille

SATIRA POLITICĂ

Vine I...

Cine?...
Vine Ionel!
Da, Ionel blanc-beuc, Ionel țingăul, Ionel nădrăgă și-a anunțat apariția, iar Voinea Națională amenință pe toți cititorii ei din politica comunală, din politica Statului și de la celelalte subprefecturi, cu o manifestație grandioasă pentru ziua sosită.
Voinea așteaptă pe Ionel precum așteaptă ovreii pe Mesia și D. Fleba pe 15 Noembrie, pentru ca Ionel să-i dea certificat cum că este ziarul partidului al lucrărilor publice, al taniemelor, al portului Constanța și al cașcavalului domnului Carada.
Se mai spune — dar nu putem garanta — că în același zi, Jenică Brătianu, împlinește 21 ani, adică va trece la majorat; ceea ce vrea să zică cum că, din acel moment memorabil va fi autorizat de lege ca să iscălească poște, prooure și certificate.

Vax.

Falimentul moderației

Ajutor!...
Moderația, vestita moderație, miraculoasa moderație a dat faliment! Da, moderația Drapelului, moderația cu care ne-a asasinat oel puțin în decursul a două chinze de la apariția sa, a dat ortul popei, s'a dus acolo unde nu sint nici portofoluri nici portofele, nici tanieme și nici dileme!...

În No. din urmă Drapelul are un articol „de fond”, intitulat, nici mai mult nici mai puțin de cit: *Santajul Voinei Naționale*.

Sic transit gloria mundi!
Dar preferăm această atitudine virilă și sinceră atitudinii celeilalte, plină de convenții, artificială, dușmană a naturalului, înălcărată de pretenții și afectată mai mult de cit este cul-vă fertat.

Constatăm cu mare mulțumire, că Drapelul s'a scoborît din norii moderației pe pămîntul ospitalier al acestei țări! Dar constatăm tot odată că Drapelul a dobîndit libertatea vocabularului său, taman în ziua în care s'a fondat „Banca generală”.

Ciocănaș.

Pretenții bulgărești

Testamentul lui Evloghie Gheorghieff a dat loc la un schimb de note verbale între guvernul român și acel bulgar.

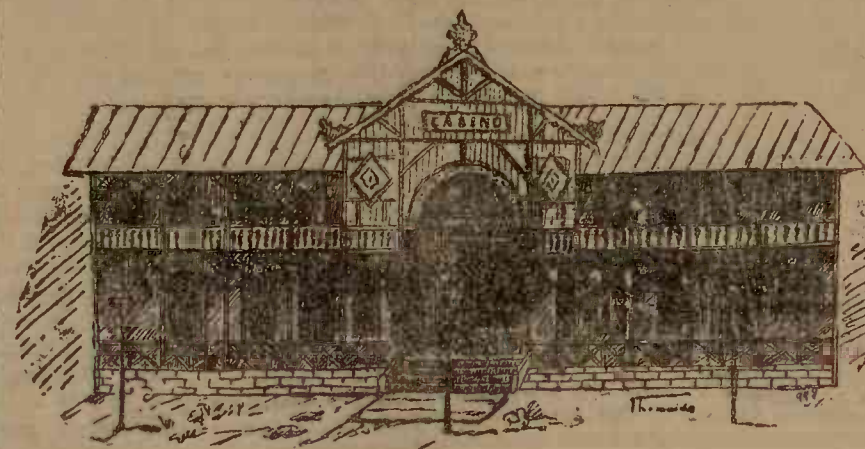
Legatarul universal și reprezentantul guvernului bulgar refuză să plătească taxa de 9 la sută prevăzută de legea română. Guvernul nostru însă susține cu drept cuvînt că în această chestiune nu poate face nici o concesie.

Atitudinea legatarului Gheorghieff și a reprezentantului bulgar este mai mult de cit curioasă. Ea e chiar revoltătoare. Cum, un bulgar fără avere vine în țara la noi, face milioane cu cari construiește fabrici în Bulgaria, fondează bănci în Sofia, și la moarte lasă șase milioane statului bulgar și tot pe altă unu ministru bulgar, pe cînd României d'abia îi dă cite-va mîlei, și Bulgarii nu vor să plătească nici tazele impuse de legile noastre chiar filor țării!

Cum să califici dar această purtare, cum să numești pe acești nesățioși cari după ce se îmbogățesc pe urma țării noastre, refuză să plătească cel puțin tazele impuse de legile ei.

Purtarea D-lui Gheorghieff e curat scandalosă, ne denotă micimea de suflet a vecinilor noștri.

Vederi din țară

CASINUL BĂILOR LĂSARAT

(După o schiță originală a D-lui prof. Tomaide.)

Cînd ai făcut avere într-o țară și cînd acești bani îi destinezi după moarte pentru ajutarea unui popor inamic țării în care te-ai îmbogățit, trebuie să fii sucit la mînt pentru ca să ai îndrăzneala să mai ceri să fii scutit și de tazele prevăzute de lege.

V.

Marie Popelin.

„Liga belgiană pentru drepturile femeii”, a publicat programul congresului feminist internațional ce se va ține în anul acesta la Bruxelles sub patronajul guvernului belgian, de la 4-7 August a. n.

În capul comitetului de organizație al congresului, stă D-goara Marie Popelin, doctor în drept, al căreia portret îl dăm aici. D-goara Popelin este destul de cunoscută ca înainte-luptătoare a dreptului femeii în Belgia. Ca secretare funcționază cele mai distinse femei din Franța, Germania, Italia, Anglia și America. Se vor discuta: situația femeii în dreptul civil, situația economică a femeii, participarea femeii la acțiunile de bine-faceri și sprijinire etc. Se dîncele congresului vor fi prezidate pe rînd de D-goara Popelin, Marie Parent și Leonie La Fontaine.

Inst.

Legea patentelor

Se știe că D. Gogu Cantacuzino adusese în primăvara aceasta în discuția Camerei un proiect de lege modificator al legii patentelor.

Atunci am studiat cu minuțiozitate acel proiect de lege și am arătat că el nu era de cit un proiect de noi impozite, pe cari D. Cantacuzino neavînd curajul să le pue pe față, în mod franco, le zvîrlise în spina contribuabililor sub forma modificării actualei legi a patentelor.

Campaia noastră, curentul ce se formase în Cameră, reușea, ce se nădăuse în public aș făcut pe D. Cantacuzino să rețrăgă acel proiect de lege.

D-sa, credincios însă apucăturilor oculiste, țara și-a venit pe față să-și retragă proiectul de lege, dar a profitat de o mică încurcătură politică pentru a se retrage D-sa.

Și tot ocultește, retras pe uze D. Cantacuzino a revenit pe fereastră. Ast-fel acă avem din n-ă pe D. Cantacuzino în birourile ministerului de finanțe și proiectul D-sale în cartonașele Camerei.

Întrebarea este: D. Cantacuzino va mai susține acel proiect de lege?

După cite am putut afla noi, D. Cantacuzino nu numai că-l va susține, dar încă îl aduce însemnate modificări ridicînd multe din tazele pe care le prevăduse, deja destul de urate.

Ce este adevărat? Să facă bine să ne spue Voinea.
Și îi cerem D-lui Cantacuzino să ne spue adevărul, pentru că noi sintem de părere că ori-ce proiect de lege și mai ales cele de impozite trebuie să fie puse în discuția cetățenilor înainte de a fi votate.

Aceia pe spinarea cărora se aruncă noile impozite au dreptul de a-și spune și ei cuvîntul lor. Nu e corect și nu e permis ca guvernul să pue prin surprindere impozite și aceasta cu atît mai mult cînd se păstrează baza înăci și vexatorie a impozitelor actuale.

Așteptăm un răspuns categoric.

lanus

O măsură bună

Aflăm că medicul șef al Capitalei, luînd și avizul consiliului de igienă, a îndatorat pe toți antreprenorii de cofetării, berării, birtului etc, ca pînă în termen de 15 zile să fie aprovizionați cu cite un filtru sterilizator de sistemul Nordmeyer-Berkefeld.

N'am avut vremea ca să controlăm această știre, dar dacă în adevăr D. medic șef a luat această dispoziție, noi ne grăbim a-l adresa felicitările noastre.

Apă de băut, de și filtrată, este cu totul suspectă. Filtrele detestabile pe cari le avem și mai ales faptul că Bucureștii sint alimentat, în mare parte cu apă numai decantată, impun autorităților îndatorirea de a controla cu severitate apa pusă în consumațiune.

Acest control poate fi exercitat de autoritățile sanitare mai mult asupra localurilor publice, de aceea antreprenorii trebuie să strict îndatorat să-și filtreze apa de băut printr-unul din cele două unice filtre sterilizatoare; Berkefeld sau Pasteur.

Încă o dată, măsura ce se atribuie D-lui medic șef al Capitalei, fiind o măsură excelentă, am dori să nu rămîie literă moartă.

Stop.

Eroismul maghiarilor

Campaia obstrucționistă.—Fiul lui Kossuth.—Călătoria lui Bănyfi.—Lăsatatea șovinismilor.

Am ținut pe cititorii în curent cu campania obstrucționistă întreprinsă de opoziția maghiară. Am arătat atunci limbajul violent al oratorilor din opoziție și am anunțat la vreme că ministerul Bănyfi este amenințat în pozițiunea sa, dacă nu va ști să ia măsuri de urgență. Cînd am scris toate aceste, trebuie să recunoaștem, că am uitat pentru un moment ce lași sint maghiarii. Opozițiunea Camerei ungurești a făcut larmă mare și a amenințat pe Bănyfi, cătă vreme aceasta nu făcea nici o mișcare; de îndată însă ce ministrul președinte bătu din picior, toți eroii maghiari pierdură curajul și o luară la fugă lepadînd armele.

Cititorii își vor aminti că opoziția maghiară începuse campania obstrucționistă cu ocaziunea dezbaterilor asupra legii zahărului. Obstrucționismul a durat cităva vreme, pricinuînd mari îngrijiri ministrului președinte Bănyfi, și aducîndu-l pe acesta aproape de cădere. Bănyfi, ca să obsească pe opoziții, s'a hotărît să propue ca ședințele Camerei să ție cu o oră mai mult. Ori cine ar putea crede — și cu drept cuvînt — că opoziția ar opune unei asemenea propuneri cea mai mare rezistență. Dar a crede aceasta ar însemna țara să deprecia lasitatea maghiară... Legea zahărului și prelungirea cu o oră a ședințelor a fost votată în cea mai mare liniște.

Opoziția n'a zis nici o vorbă sub pretext că dorește să dovedească guvernului, că nu e din cale afară de dușmană noasă și că vrea să-și întindă o mînă de împăcare.

Blîndețea opoziției o va înțelege ori cine lesne, dacă va ști că Bănyfi a fost primit la Ischl în audiență de către Franz Josef. În această audiență împăratul l-a dat lui Bănyfi — oel puțin așa zice el — deplină libertate de a alege mijloacele de luptă: bine-vitoare sau violente. Opoziția maghiară era deci amenințată de a rămîie la dispoziția lui Bănyfi. Pînă auzi mergea curajul opoziției maghiare, în fruntea căreia se află și Kossuth: fără

multă discuție șovinismul maghiar depusese armele, și l'urmară pe Bănyfi ca niște căței înblînziți.

Sfîrșind credem că e bine să mai menționăm aici condițiunile impuse de guvernul lui Bănyfi, și primite de opoziția maghiară. Iată aceste condițiuni: 1) Incetarea imediată a ori căror încercări de obstrucționism, prin primirea imediată a propunerilor ministerului; 2) Dezbateri moderate a tuturor propunerilor guvernamentale; 3) Garanții că, proiectul de tratat provizoriu între ambele monarhii, precum și cestiunea quostei, vor fi luate de noul încercări obstrucționiste.

„În fața acestor concesii clare făcute de opoziție, guvernul se mărginește la vage promisiuni...”
Halal eroism maghiar...

Temeri politice

E vorba tot de Banca generală. Cercările politice discută încă evenimentul, iar cei mai inițiați dau o mare importanță faptului că în consiliul de administrație au intrat numai aurelianiști și junimiști.

În adevăr, în afară de reprezentanții băncilor străine, — nu înțîlim nici un liberal de nuanța D-lui Sturza și nici un conservator din bătrîna formațiune.

Această împrejurare o relevă și în Epoca în chipul cel mai indirect posibil și în două numere consecutive. În No. de Simbătă sub forma unui interviu cu bancherul liberal Moroiu, ziarul conservator spune că intrarea D-lui Stătescu în consiliul de administrație, însemnă că acest bărbat politic, în înțelegere cu D. Costinescu caută să îndeplinească un vechi ideal politic.

Or, se știe că acest „vechiul ideal” nu este altul de cit formarea unui nou partid compus din liberalii tineri conduși de către D. Stătescu și conservatorii noi conduși de către D. Carp.

Acei cari se pretind mai bine informați de cit alții susțin că primul pas pentru această unire este „Banca generală” în jurul căreia se vor grupa nu numai junimiștii puri dar încă și aceia cari, pînă acum au plîtit între conservatori și junimiști, adică oameni ca D-nii G. Filipescu, Gr. Triandafil etc.

Evident că toate aceste prognosticuri pot să cuprindă o mare doză de fantazie, dar nu este mai puțin adevărat că o apropiere mai serioasă între aurelianiști și junimiști va provoca, fatalmente, o apropiere a Sturzaștilor de Catargiști.

Cine poate ști cite surprinderi ne mai rezervă viitorul.

Dragoș

C. F. P.

Deputatul Dinkă Schileru a obținut dreptul de a face o linie de drum de fier particulară la mina sa de cărbuni de la Skela și cu dreptul de-a face exproprieri — socotite ca fiind de utilitate publică — pentru înființarea acestei linii.

Aceasta este o punere în aplicare a legii căilor ferate particulare pe care colectivitățile au combătut-o în opoziție și indirect o aplicare a legii minelor. Faptul în sine este îmbucurător, de oare-ce prin aceasta se dă un nou avînt industriei miniere și celei forestiere precum și comerțului țării.

Ceea-ce e însă este de remarcă e chipul mizerabil al se face politică în țara românească. Legea aceasta era utilă și cu toate acestea partidul, care azi se vede silit să o aplice, a combătut-o. Tot așa și cu legea minelor. În trăsături generale, legea D-lui Carp era utilă. Colectivitățile au combătut-o în mod mizerabil și azi vor fi siliți să o aplice, ba a aplică chiar în mod indirect, dînd autorizația D-lui Schileru, ca să facă o linie de drum de fier particulară.

De altmintearea, conservatorii au făcut același lucru. E de ajuns să cităm cazul cu domeniul coroanei, combătut cu înverșunare odinioară în timpul opoziției unite, și cu promisiunea formală de a relua de la rege cele două-spre-zece moșii răpitate de la țărani. Rezultatul se cunoaște: conservatorii nu au reluat domeniul coroanei, el din potruvă a dat încă și principelui Ferdinand, un apagană de 300.000 lei anual.

Asta este politica mizerabilă din țara românească, politica dăunătoare țării, și care a dezgustat pe toți oamenii cinstiți de ambele partide cari l'au pus puterea.

Sîn.

SFINTUL ILIE

Jupiter.—Profetul Ilie.—Mitologia și creștinismul.—Tradiții populare.—Bilicurile.—Amintiri.

Cînd apostolii lui Isus se răsפîndiră în toate colțurile lumii cunoscute pe atunci, spre a propovădui vestea cea bună, ei dădură pretutindeni, și mai ales în lumea civilizată romană și greacă, peste instituții religioase cari trecură în obiceiurile „a singele poporului. Erau credințe înăscute și tradiții la mijloc, pe cari — și aceasta apostolii au priceput-o — nu le puteai scoate cu una cu două din capul, din inima poporului. De aceea în parte intenționat, în parte sub influența învățătorilor vremii, învătătorii lui Christos au luat o altă formă de cit aceea pe cari le-o dăduse rabinul din Nazaret.

Gal.

Serviciile divine splendide, templurile artistice, împodobite cu statui și icoane frumoase, — toate acestea, contrar vorbelor clare ale lui Isus, — au fost admise și în cultul creștinesc.

Mai mult încă, preoții, cari sub vechia religie formau o castă, au devenit și sub religia cea nouă, o clasă deosebită, cu drepturi speciale și cu datorii tot așa.

Acolo unde se vede însă în mod mai clar influența religiunilor păgânești, a suprapuneri religiunilor creștinești, este în instituțiile sfîntilor. Isus care era ovreul cult, și deci fatal trebuia să fie mono-teist, ceea ce și relesă din evanghelii, n'a putut să propovăduiască nici treimea și mai ales n'a putut să înființeze instituția sfîntilor. Dar popoarele europene politeiste deprinsă să aibă sute de temple și sute de zei, ar fi primit mult mai cu greu religia cea nouă, dacă aceasta nu căuta să se adapte obiceiurilor, să ia forme mai păgânești.

Ast-fel s'a instituit în locul lui Jupiter tunătorul, sfîntul Ilie. Acesta, unul dintre cei mai mari profeți ovrei, a prezis, după spusa evanghelilor, cu multă exactitate venirea lui Isus. A-fară de asta, după spusa vechiului testament, el a făcut multe minuni: a trecut prin apă ca și pe uscat, a nutrit o femeie dintr'un pie de unt-de-lemn și un pumn de făină, a vindecat mai mulți bolnavi etc. etc. Iată atitea fapte, suficiente pentru starea culturală a norodului de atunci, spre a face din Ilie un zău.

Dar vechiul testament mai istorisește că într-o bună zi, Ilie aflîndu-se pe cîmp, a soait un car tras de doi cai albi și l'a luat pe Ilie ducîndu-l în ceruri. Această poveste biblică, amestecată cu legendele mitologice, au dat naștere credinței populare și astăzi încă răspîndită pe la noi, că atunci cînd tună, sfîntul Ilie se preumblă cu trăsura în cer.

Este un amestec al legendei sf. Ilie din biblie, cu legenda lui Jupiter tunător din mitologia greacă și romană. Într-aceasta din urmă însă, Jupiter mai juca și rolul zeului suprem, al zeului zellor, al stăpînului acestora, de aceea vedem pe alocuris, în special prin munții județelor Neamț și Suceava, că locul sfîntului Ilie îl la Dumnezeu, iar atunci cînd tună poporul făcîndu-și cruce zice: se plimbă Dumnezeu cu căruța în cer.

De alt mintearea serbătoarea sfîntului Ilie care cade la 20 Iulie, este una din serbătorile mai vesele ale bisericei noastre. În asemenea serbători, poporul românesc obiceiul să se întrunească în tîrguri sau sate mai de samă, să își vîndă produsele agricole, viticole sau caznice și să cumpere în schimb cele ce le trebuiau.

Așa s'au făcut bîlcurile, sau, cum se zice în Moldova, iarmaroacele (de la cuvîntul german Jahrmarkt).

La sf. Ilie sint asemenea bîlcării la Fălticeni, Cîmpu-Lung, Florești (Vaslui), Dărmănești (Bacău), Satești (Brăila), Budești Ghicăi (Neamț), Bîrlad, Băile Slănic, Bacău, Giurgeni (Ialomița) și Dimitrești (R. Sarat).

Der dintre toate aceste bîlcării, cel mai însemnat este cel din Fălticeni.

Cînd vine luna lui Iulie, prăvăliile din strada principală din Fălticeni se urcă în preț în mod considerabil. Au fost ani, cînd o prăvălie se plătea numai pentru timpul bîlcării cu 600 și chiar o mie de lei. Acum prețurile au mai scăzut: o prăvălie bunicească se găsește cu 400—450 lei.

În aceste prăvălii se stabilesc mai ales angroșii. Marfurile ce soasesc pentru bîlcă se ridică în valoarea lor la multe milioane, iar tranzacțiunile comerciale ating suma de două, trei și chiar patru milioane.

Nu-i vorba, cele mai multe mărfuri se vînd pe polițe, ale căror semnături în cele mai numeroase cazuri, یتا să se prezinte la ziua scadenței, — dar angroșii se leagă în frumousul vis că s'au scăpat de enorme cantități de mărfuri.

Dar în ziua sfîntului Ilie, atunci cînd

e temeiul bîlcuului, negoțul cel mare îl fac tarabagi, cari vind mîrfuri ieftine de desfaceală și urî de răgușec : „doi coți cînel-sprezece bani ! doi coți cînel-sprezece bani ! Haide, ha ! se vinde !” Și țărani și țăranele îi înconjoară, și de dimineața pînă seara măsoară în trîna, ceea ce — bubiți cititori, — nu trebuie să vă facă să credeți că tarabagi sînt înbogățesc.

La sf. Ilie șede Nahmân Chiran negustor ambulant, jupînul Nahmân, care prieapînd că zicîndu’și Ilie, țărani vor trage mai mult la dînsul țîpa cît îl ia gura :

„Aicea la jupînu-Ilie
Căre vinde o cotul primăriei
Fără de smecherie
La bogăsărie
Și la visterie
Azi la cununie
Mîni la cumătrie...”

Și poporul se îndesă în jurul lui să-l auzăse glumele lui pline de spirit... Și cînd pe învîlmășeala atît de mare, jupînul Nahmân tot aude că pe cutare îl cheamă Ilie :

— A ! Ilie te cheamă ? Să trăiești și să dai aldmă...
Și Romînul bun din fire aduce o oală cu vin și bea cu ovreul :

— Să trăiești moș Ilie !
— Să trăiască boii, dragul meu, — răspunde Romînul foarte serios.

Strat.

IMPRESIUNI și PALAVRE

(Din corresp. lui Chifib. către cititoarele sale)

Dragă Chifibue,

Citesc într-o carte, care va apare în curînd și care e scrisă de un autor cunoscut, niște frumoase adevăruri. Ia tă-le :

Panta-tice fîișe mai sînt și artiști. Le-gați de pămînt cu corpul, se transportă mercuri cu sufletul dincolo de stele și de aceea poate, între noi ei trăiesc ca străini. No-roul e certat cu dînzii, iar pentru mase ei sînt niște plăticoși, niște curioși, niște ne-buni.

Se sting d-o patimă, d-o suferință și ni-mea nu sînt o dînzii, n’are nici un răsunet. După moarte însă, din spirîtul său arta lor toți împărăsindu-se, trăiesc și ei între oamni. Ai atunci toate meritele. Sărmanii !

O soară Sadam, scrisoarea ta de dă-nă-zi din „Adevărul”, m’au făcut a țegî din toropeală și a’ți scris de prin smîr-curile astea, unde m’am vîrît și unde mă hotărîsem a trăi în tîna piourilor sau a pusiilor ; căci, oai, oai, oai tîne, de vuet, de rîjire, de minotul, de șar-latanii, m’am săturat.

Cînd apărui cartea ta : Scrisori către iubita și tu ce te am întrebat ?

Lata :

Nu este ca oare un preludiu al unei vieți trăite în acest vîlmășag de zăbucimări, zăvisti, prefăcături, mincuni și care se nu-meste omire ? Nu este un gemăt, ori un sarcasm aruncat asupra unei iubite fictive ? Nu este dînsa haina de doliu a unui suflet care a pierdut tot, tot... Ah ! mă tem că a-cesta iubita a ta este numai un vis neîm-pîripit și, ca alare, singurul care pe tîne te-a mai putut face să scrii... Greșec ?

Te întrebam aicea la 14 Noem-brie anul trecut și d’atunci te-am urmărit aproape mereu. Chifibue, tu ai fost naufragiu. Te temi de sentimentele a-devărate, nu cutezi a mai alege binele din rău, nu mai vrei să ai, mai bine, nu mai orezi în meritele tale și, de și matelot aprig și semeț, te temi chiar și de undele cele mai stîlcoase pentru că odinioară ai făcut naufragiu. Ei, sărmane Chifibue, ai dreptate : va-lurile omenilor care nu sunt o multă mîrșă de oare și ale oaselor și, din ele scîpînd, nu se trăiește o moarte vie ?

Perioada d’atunci de sub plutele acestea bătrîne, smărdul și lăcuioasă și ale o-ror frunze zornăsc o firioasă de ar-gint, fericea pe cei nesimțitori. Tu trebuie să fii artist, căci ești legat de pămînt cu corpul, iar cu sufletul te ri-di mereu dincolo de stele și între oamni trăiești ca străin. Cuvintele tale sînt cînd freămate și adieri, cînd fur-tuni și uragane. De ce ? Pentru că simți, pentru că te revolți, pentru că vrei o lume care nu există și despre a-cesta te îndoiiești chiar atunci cînd e mai albi și mai neîntinată ca zăpada.

Și sînt, Chifibue, femei ale o-ror sen-timente sînt plîpînde și dulci oai fa-gurul de mîere ; sînt unele iubitoare și în sufletul o-rora poartă un vulcan de facări, cari nu s’ar mai mistui o viață

întreagă, sînt și blînde, sînt și înțelepte, isoușite și harnice, sînt și prin ele ale insuflete de idel măreșe, sînt înfir-sit d’acelea cari, dogorite de para dra-gostei, au rămas acum ca și tîne, adică are ar putea fi niște prietene de lîngă care nu te-ai mai îndura a te deslipi ; dar tu orezi din toate acestea ? Ni-mic. — Uite, dacă n’as fi la Zărăfoaia și-aș sfărîma bicicleta ; poate oai, ne-mai zburînd cu ea, oai gîndul, te-ai mai do-moli la suflet, ai mai orede și tu ‘n oeva, căci tot n’et pas mendege ci bas.

Zărăfoaia 15 Iulie.

Fruscinica.

CRONICA

St.-Beatenberg Interlaken 12 Iulie.

Cînd am venit, am venit pe lacul Brienz. Dar, cum am mai spus, Inter-laken e așezat între două lacuri. Cea-lalt e lacul Thun.

Ecursiunile ce se pot face de aci se pot împărți în trei : cele de pe lacul Brienz, cele de pe Thun și cele din munții Oberlandului bernez.

Cel mai frumos loc de pe lacul Thun e stațiunea climaterică St.-Beatenberg care se află pe o înălțime de 1200 metri.

Vaporul ne coboară repede pe canalul apel Aar pînă ce dăm în lac pe care ne duce pînă la vesela Beatenbuht.

Aci ne dăm jos din vapor și luăm un drum de fier funicular, care ne urcă în 16 minute pînă sus.

Acest drum te ridică din ce în ce mai mult pe o pantă de 85%, prin tuneluri, peste punți, desvîluind înaintea ochilor uimiți frumuseți deosebite, de verdeață și flori ; un miros dușor de flori de oîmp pretutînd și o răcoare, delicioasă.

Jos se vede lacul tot, scîntînd sub razele soarelui, cu vapoare cari îl stră-bat și înconjurat de sate și de vile ce se zăresc printre pomii roditori.

Sus, la stînga se întinde St.-Beatenberg de unde te uîți de jur împrejur la toți munții cu virfuri superbe.

Jungfrau se arată și de aci în haina’l albă ce scoate scînteii...

St.-Beatenberg e și stațiune climate-rică de larnă ; chiar una din oai mai cunoscută de pe aci oai că temperatura lui e foarte plăcută și e adaptată con-tra vîntului din la miază noapte.

Aci oai ori unde în Elveția oteluri, vile curate, dragălaşe, cari te potfosea să te oprești.

În jurul fie-cărei case grădini o pomii roditori, la toate ferestrele balconașe cu flori. Mai departe plimbări în păduri răcoase de brazi.

M’am găsit cu un neamt care știe franțuzește cît știu și eu nemțește — mai mult prin semne ne înțelegem.

Ne așezăm pe terasa unui hotel și bem cafele o lapte. Pe plîne întindem unt cu mîere și mîncăm la aer pe cînd în juru-ne zbrînză samedine de muște, țîntari și alte jivine.

Radu Prelea.

De la Lacul-Sărat

(Correspondență partio. a „Adevărului”)

Marș milităresc de rezistență

Săptămîna trecută a sosit aci o e-chipă de opt călărăși și un infanterist cari au făcut de la Călărăși la Brăila un marș milităresc de rezistență în cînel-sprezece ore, distanța între cele două orașe fiind de peste 140 kilometri.

Și lăta cum s’a petrecut :

În zina de Sîmbătă, 5 Iulie, D-nii locot.-colonelii Segrecean din infanterie și N. Dărăscu din cavalerie, însoțiți de maior Stoenescu, căpitan Christianu, căpitan Bădulescu, căpitanu Pop, locot. Anghelănu, locot. Chebac și sub-locot. Cristide, au pornit călări din Călărăși cu condiție ca să meargă numai în trap și la pas, trecînd prin Slobozia, Giocara, Doicești, Viziru și Brăila.

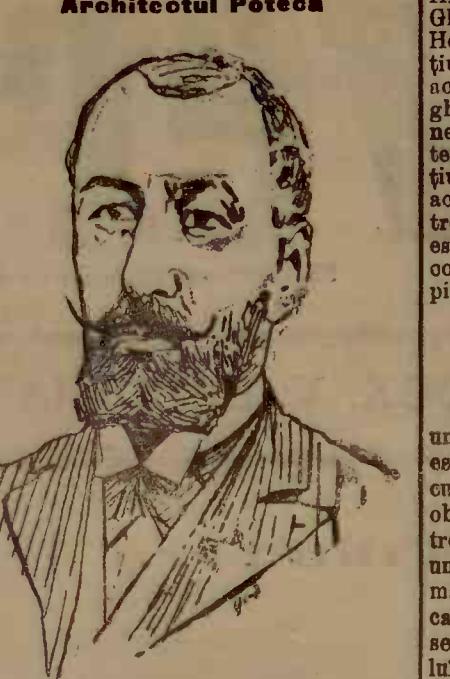
După cum au hotărît așa au și fă-cut ; au mers în trap 3000 m. și la pas 1200—1500.

În toate astea nu era nimic im-portant ; au vrut să dovedească că pot rezista pe timpul de căldură să meargă o distanță așa mare și fără să li se întîmple ceva ; dar ceea ce a fost mai principal și a mișcat pe cei din Călărăși a fost primirea brăilenilor noștri.

D. colonel Stoica, fiind avizat la timp

Un bucureștean pe zi

Arhitectul Poteca

Sub-șeful serviciului construcțiunilor de la Primăria Capitalei ; în această ca-litate a decapitat palatul Adevărului cu două metri și nu din vina lui ci a unui regulament rău voit pentru ca-sele înalte.

Funcționar vechiu al Primăriei și la un serviciu din cele mai grele, arhi-tectul Poteca are darul de a mulțumi pe toată lumea și cu o vorbă bună cal-mează o mulțime de nemulțumiri.

La mahala i se spune Domnu Ipoteca !

de ora soarelui lor, le-a eșit cu 50 de ofiteri călărăși și cu parte din so-țiile acestora aproape o postă înainte.

Ajunși la Brăila, s’au hotărît ca toți împreună s’o ia spre Lacul Sărat, unde muzica militară i-a primit în cînteece conducîndu-l pînă la o masă.

Dar nu se așezară bine și o ploaie veni deîmpămișă ca pe niște pot-firnișii.

Duminică seara s’a dat la Lacul-Sărat un mare bal, la care au fost invi-țați și oaspeții noștri. S’a dansat pînă tîrziu de tot. Balul a fost încheiat cu un cadil condus cu mare pricepere și tact de D. locot.-colonel Dărăscu.

Printre dansatoarele am putut observa, între altele, pe D-na colonel Stoica, D-na colonel Segrecean, D-na doctor Ionescu, D-na Periețanu-Buzău, D-na căpitan Tomescu, D-na Maria Drăgo-tescu, D-na Hîntescu, D-na Crișan și D-rele Stoica, d-r. Ionescu, El. Rădu-lescu, Hîntescu etc. etc.

Tot timpul cît ofiterii din Călărăși au fost oaspeții ofiterilor brăileni li s’a pus briul artileriei la dispoziție și co-lonelul Stoica, ca în tot d’aua amabil, i-a plimbat pe la monument, pe la gră-dina publică, pe la docuri, pe la ca-zărni, arătîndu-le ce avem și noi și cu ce ne mindrim.

Corresp.

OFICIALE

* În Monitorul oficial de ieri au apărut decretule prin cari se conferă gradele de secretari și atașări de legățiune urmă-toarelor persoane :

D-lor Berceanu și Burghiele, actuali sub-directori în administrația centrală a ministerului afacerilor streine, se-cretari de legățiune cl. II ; D-lor Derussi, actual șef de birou, Mureșu, actual atașat de legățiune, Bîlăureșcu, actual cancelar de consulat și Pîsocki, idem, secretari de legățiune cl. III ; D-lor Langa-Rășanu și Stavridi, actuali atașări supranumerari, atașări de legățiune ; D-lor Contescu și Lipăti, actuali sub-șefi de birou în administrația centrală a ministerului afacerilor streine, atașări de legățiune.

* Prin Monitorul o aceeași dată se confirmă următoarele numiri, destituirii și înaltări în funcțiune :

D. D. Zane, arhitect, este numit pe zina de 16 Iulie în postul de arhitect al ministerului domeniilor, în locul D-lui N. Mesederu, demisionat ; D. I. Ghinerariu este destituit din postul de guard general silvic cl. II ; D. A. Ur-sescu, licențiat în drept și actual secre-

tar al consiliului județean Ilfov, este numit în funcțiunea de director al pre-fecturii județului Ilfov. În locul D-lui Al. Ionescu, demisionat ; D. Onisifor Gherghel, actual sub-prefect al plășei Hert, jud. Dorohoi, este numit în func-tiunea de polițai al orașului Dorohoi, aoi județ, înlocuind D-lui Emanoil Gher-ghel, trecut în altă funcție ; D. G. Io-nescu, actual sub-comisar în orașul Pi-nești, jud. Argeș, este înaltat în func-tiunea de comisar polițienesc al gării aceluia oraș, în locul D-lui Al. Bădulescu, trecut în alt post ; D. M. Dumitrescu este numit în funcțiunea de ofiter în corpul sergenților polițienesci din Ca-pitală, în locul decedatului G. Trifan.

Plîngerî

În strada Plantelor No. 59 locnește un anume Gligorie care pe lîngă că este unul din cei mai boelucăși oamni cu proprietăți vecini spoii mai are și obiceiul de a se agăța de lumea care trece pe acolo și a o maltrata fără nici un motiv. Între altele, ni se spune că mai acum citeva zile pe cînd un băiat care se ducea cu cofa la apă cînta sa se aperi de un cîine ce sărise asupra lui, boelucășul Gligorie prinse pe băiat și, lînd o lopată, îi bătu pînă la po-didi sîngele. Aceste apucături ale nu-mitului individ dau de gîndit și autori-tățile respective ar face bine să-l tri-mează acolo unde trebuie...

Mai multe persoane ni se plîng că în brutăria lui Otto Gogel din strada Ba-terilor, după-ce că pînă se vinde pe 30 și 35 de bani apoi se dă și cu o lip-să așa că în loc de un chilogram ea cîn-țărește numai 920 de grame și adesea chiar mai puțin.

Grădinarul Bolinteanu din Cîmigiul are uritul obicei de a angaja bucătă-rese pe care apoi le bate și le alungă fără ca să le plătească. Una dînt’aceste nenorocite este și Maria Mueller care acum doi ani a fost bătută atît de orunt de către numitul grădinar, în cît biata femeie se află și azi bolnavă și i’ a-proape ieșită din mîni. Maria Mueller a făcut proces lui Bolinteanu, dar se vede că lucrurile s’au ecocologit la pa-chet, de oare-ce nici o satisfacție nu i sa dat încă și nici o măsură nu s’a luat contra bătășului grădinar. Astă-zi nenorocita femeie se află pe drumuri și în neputință de a munci pentru ca să și poată scoate pînă de toate zilele.

FEL DE FEL

Un incident grozav. — De cită-va vreme s’a început în Sibiu edificarea gimnasiului de stat.

În urma multelor demolări, o casă din apropiere a rămas fără proptea. Era o casă înaltă, cu etagiu, veche, care mai purta și un greș stil de for, pe care sînt întărite sîrmele telefonului, — deci nu e mirare, că în urma săpăturilor din jur, la temelia ei, s’a uluit.

Catastrofa a urmat azi dimineață la 6 ore. Etagiul acestui case era locuit de familia Sperling, care dormea fără grije, cînd la 15 și un șterf o pîrîitură puternică s’a auzit.

Lucrătorii de la edificiul gimnasiul au alergat să anunțe amenințările lo-cuitorilor periculul. O panica grozavă i-a cuprins ; d-na Sperling a leșinat și a fost transportată pe mîini. În curînd membrii familiei s’au refugiat din casa primejdioasă, lînd cu dînzii în grabă ce au putut. La 6 ore, cu o pîrîitură puternică casa s’a ruinat total. Colțul de către gimnaziu a căzut întreg, co-perul de pe jumătatea edificiului i-a urmat. Mai multe mobile și obiecte ale familiei Sperling au fost îngropate. Alte nenorociri însă nu s’au întîmplat. Noroc, că parterul casei era nelocuit. Acum co-municațiunea cu trăsura e oprită în ju-rul casei acestuia. În fața casei mulțime de curioși stau privind o cum să ruina-tă așteptînd să se rostogolească și cea-laltă parte.

Gazeta extrem nordică. — În Spitz-bergen apare un ziar, care, fără îndoială, e un fenomen curios și o raritate pentru amicii literaturii. Sgitzbergen

este situat la 85 grade latitudine Nordică, adică acolo unde domnește ghiță vecinică. Numerele 1 și 2 din acest ziar care poartă titlul : Spitzbergen-Gazette au apărut acum de curînd. Nici o dată un redactor n’a lucrat într’un grad de latitudine așa de nordică, unde e veci-nică ghiță, ca redactorul ziarului în cestinne. Redacțiunea gazetei de Spitzbergen este situată lîngă bala Ad-vent, în primul hotel din Spitzbergen. Ziarul nu eoprinde de cît articole pri-vitoare la Spitzbergen așa că aceia cari se interesează de această țară polară, vor urmări cu mare interes opera re-dactorului celui mai nordic. Ziarul apare în nemțește, englezește norvegește, și e redactat în așa chip, în cît acela ce cunoaște toată trei limbile poate să-l citească tot fără a găsi repetat de două ori același lucru.

Lese Majestate în Anglia. — Cu oca-zia serbărilor jubileului reginei Angliei, se reprezintă pe o scenă din Londra o piesă în care se cînta și imnul regal „God save the Queen”. La sunetul im-nului toți din sală se sculară și și des-coperă capetele, numai un singur om rămas liniștit pe scaun.

Un englez vecin supărat, și scoase cu deasila pălăria din cap. De aci se ieșă o ceartă, care se sfîrși printr’un pro-ces. În Germania sau Austria, omul care nu se sculase ar fi fost cu siguranță condamnat pentru lese majestate. În Anglia lucrurile s’au petrecut alt-fel. Tribunalul a condamnat pe înfocatul patriot, care vroia să silească pe un cetățean să-și manifesteze entuziasmul cînd n’avea poită s’o facă.

Lamwda.

Pentru gospodine

Compot de castane. — Fierbe 560 grame de castane mari în apă, îndată ce se moale pune-le în apă rece și cu-răță-le de coajă. Într’acel timp fierbe și 210 grame de zahăr pînă se topește și fierbe 2 minute castanele împreună cu zahărul, avînd grije să acoperi va-sul. După ce se răcoate pune totul în castronul de compot. La zeama de za-hăr pune puțină coajă de portocală sau lămie, pentru miros.

Gastr.

Litere-Arte-Științe

Filozoful german Nietzsche, despre care am vorbit de mai multe ori în „Adevărul” și care de mai mulți ani e într-o completă stare de alienație min-tală, a fost transportat din la Naum-burg, unde trăise din noi cu muma sa, la Weimar, unde va sta la sora sa, și cea mai bună biografă a lui, D-na Nietzsche Foerster. A fost transportat pe cînd dormea. La Weimar viața sa trece exact după prescripțiile medicale. Sade vecinie liniștit și par’că perdit în gînduri. Cînd aude zgomot de stradă sau de copii, bălbăiește sunete neîn-țelese. Se liniștește însă îndată ce lu-cea a-i se cîntă ceva, — fără ca să înțe-leagă însă nimic din ceea ce aude.

Profesorul Ernst Elster publică o scri-soare înedită a lui Heine, adresată, fratelui acestuia Maximilian. Din acea-stă scrisoare cităm următoarele pa-sași :

„Acum îmi merge mai bine, și cu toate că zac cu totul slăbit și cînzît zi și noapte de contracțiunile cele mai fatale, totuși din cînd în cînd îmi crește în mine o speranță de viață. Îmi dor-se moartea, care ar fi pentru mine bine-făcătoare...”

„Vorbind de nepoțica sa care a murit Heine scrie :

„Se va mira mitică, vîzînd că unchiul o vizitează în cer. Căci, dragă Maximilian, există un cer, aint sigur că există, mai ales de cînd am atîta nevoie de dînsul.

„Rămîi o bine, scumpul meu frate, Dumnezeu părinților noștri să te pă-zească. Părinții noștri erau oamni de ispravă : ei se porțenau lui Dum-nezei, și de aceea erau așa de înoc-păinași și de rezistenți față cu oam-ni, cu puterile lumestii : eu însă am

ridicat fruntea încăpățînată înaintea lui Dumnezeu, și am fost plecat și tirător față cu oamni — și de aceea zac acum la pămînt, ca un vierme călcat în pi-cioare. Lăudă și cînta lui Dumnezeu din ceruri ! Sărmanul tău frate ! Heine.”

Această scrisoare nu dovedește de cît că nevoia și suferințele, răpesc și co-lui mai deștept om mințile.

Unul dintre acei puțin, cari descon-siderînt mări greutăți, s’au dus la cel mai nordic punct al Spitzbergei, să a-siste la pornirea în balon a lui André, publică în Figaro din Paris un raport în chestie. Descriînd locul Ice Fjord, de pe care s’a urcat Andre și tovară-șii săi Fraenkel și Strindberg, acel a-sistent spune între altele, că în jurul insulei domnește o pustietate grozavă îngrozînd și descurajînd pe călători. As-pect rece, mohorît și sinistru pretutîn-deana. La poalele unui munte întunecos și stîncos se începe cîmpia de gheață, pe care o brădează stînci, mocirle, ză-padă și ici colo pete de apă de mare. Totul e învaluit în ceață deasă. Cer și pămînt e acoperit de ceață deasă, tris-tețe nesfîrșită acopere nemărginirea.

DIN GALAȚI

(Correspondență part. a „Adevărului”)

Ediții Galațian

Mai înainte de a doreți care a fost și este activitatea edililor cari conduc interesele și destinele nenorocitului Gala-ți, voi căuta să arăt cine sînt acești oamni, ce au fost înainte, și ce mij-loace maloneste au întrebunțat pentru a parveni ca toți să se căpătuească.

După căderea conservatorilor și ve-nirea liberalilor, direcțiunea partidului liberal din localitate s’a dat acelorora cîr timp de 8 ani au luptat în opozi-țiune. precum Orleanu, Malaxa, Sechiari etc. Dar, imediat după fixarea candida-turilor la Camera și Senat de către comitetul local al partidului, care co-mitetă data de mai mulți ani, de odată vedem că se ridică pretențiuni din par-tea unor oamni la cari comitetul nici nu visa și cari vroiau să candideze, fără ca să-și fi manifestat măcar asemenea dorinți mai înainte.

Cum am zis, de odată că din senin, s’aude de formarea unei dizidențe în partidul liberal, în cap cu D-nii G. Ple-niță, actualul primar, Emil Vulpe, ac-tual avocat al Statului, G. Gamulea, Niculescu, actual avocat al Statului, I. Nenitescu, actual prefect de Tulcea, Stefan Stoiciovici, actual ajutor de pri-mar etc. Și politicește vorbind : cine sînt aceștia ? D-l Pleșiță era avocat al Statului atît sub liberali cît și sub con-servatori, nimeni nu știa cum votează, și cînd îi vorbeai de politică, rîdea și răspundea că nu voește să fie aluga tu-turor lichelelor ; D-l Emil Vulpe, era deputat sub conservatori, ales la Birlad prin stăruințele D-lui Gh. Emanidi, în contra D-lui N. Niculescu, cu oare cari pompe, și cu puțină pîrăială și, după ce a simțit că conservatorii sînt pe dușă, s’a retras și el împreună cu cei-lalți li-berali din Camera conservatoare.

D. G. Gamulea-Niculescu în tot tim-pul opozițiunii nu voia nici s’aude de politică nici cel mai mic concurs să dea și ori de cîte ori ca liberal era in-vitat să la parte la constituiri, nici o-dată nu avea timp, cîci său era ocu-pat săi spună că ei după moartea lui Ioan Brătianu nu vede pentru cine ar lupta ; cît despre D-nii Stoiciovici și Nenitescu, cine nu’i cunoște ? Acest din urmă mai ales era liberal înfocat sub Ioan Brătianu și „enfant gaté” al actualului prim ministru, pe urmă după căderea liberalilor a devenit „en-fant gaté” al D-lui Tache Ionescu, apoi după căderea acestuia a devenit „en-fant gaté” al D-lui Aurelian. Și astăzi prefect de Tulcea.

Aceștia sînt liberalii convinși, cari s’au format în dizidență liberală și cari în timpul alegerilor au fost susținuți în luptă de către fostul ministru de in-terne N. Flea, care credea că ou ei va face partid flavist în Galați și par-tizani în Camera.

FOIȚA ZIARULUI ADEVÉRUL

65

VALSUL BARBAȚILOR

Partea a doua

Copilul adoptiv

X

Filip își dădea lesne cont de aceasta. Pericolul nu era prin urmare imediat în această noapte, dar de îndată ce-ai fi sosit zina el ar fi fost mare, căci cîmpia ce se întindea înaintea lor nu avea nici un adăpost și în caz de sur-priză n’ar fi putut scăpa.

Lamia explică lui Filip ceea ce voia. A trebuit mult timp pînă să l’înțeleagă. Și i-a trebuit multă paciență pînă să ghicească ce voia să spuie.

Lamia spunea că nici trebuia să gin-diască a pătrunde în mijlocul armatei ; aceasta era o nebunie inutilă ; era si-guranță absolută a morții, fără speranță de-a veni în ajutorul prizonierului.

Nu trebuia să glădiască să intervină prin forță.

Deci nu rămînea de cît vicleșugul. Lamia înainte de toate vroia să se informeze asupra mijloacelor de a se apropia de Gilbert și pentru aceasta

el ceru lui Filip să părăsiască pe to-varășii săi.

El avea să înfîniască armata lui Sa-mory sub cerul liber. Îi va istorisi eva-darea sa din Niatadie. Îl văzuse bă-tîndu-se în apus ca o fiară salbăteacă. Îl văzuse ridicîndu-se pe cal și încercînd să escaladeze redutele micii cetăți, agî-tîndu-se cu unghiile de pămînt, de pietre.

Nici o bănuială de trădare n’ar fi pus la îndoială cuvîntul său.

De alt-fel, era unul din cei mai buni ofiteri ai lui Samory și Almaym ar fi fost fericit de reînnoțirea sa.

Odată lîngă Samory, Lamia n’ar fi avut nici o teamă ca să vadă ce se făcuse cu Gilbert.

Și, dacă Gilbert nu era mort încă, sofașul și-ar fi alocuit imediat un plan întreg pentru a tenta să facă pe ofiter să evadeze.

Pentru toate astea, el avea nevoie de o zi.

În timpul acestei zile, Filip și ti-raliorii săi ar fi rămasi ascunși în stu-făgurile riului și, la nevoie, în rîu chiar.

Cînd noaptea ar fi venit, Lamia ar fi cerit îndarăt și le-ar fi spus rezultatul cercetărilor sale. Ideia era bună. Dar trebuia să aibă în Lamia o încredere extremă. Trebuia să se încrează în cu-vîntul său în chip absolut și Filip exita.

Cînd Lamia sfîrși de vorbit, cînd acesta văzu că sfîrșise prin a l’înțe-lege, el se așeză liniștit pe o rădăcină ale cărei ramuri, asemenea unor labe ale unui oare-care păisgen gigantic, se scaldau în apa glodoasă.

Și acolo, el aștepta, foarte calm, ca și cum nimic din ceea-ce se petrecuse, se hotărîse, nu l’ar fi interesat.

Filip se cam împotriva ca să lase pe Lamia să plece.

Dacă Lamia trăda, aceasta ar fi fost vina lui Gilbert. Ar fi fost de asemenea vina micii trupe hazardată așa departe. Înainte de toate, sub-ofiterul voia să și dea seama prin sine însuși de di-ficultățile ce erau de suportat.

Dacă aceste dificultăți erau cu ade-vărat insuportabile, ar fi fost nevoie să recurgă în cele din urmă la proiectul sofașului.

Alt-fel, ar fi lucrat fără dînsul.

Mai erau citeva ore din noapte. Filip lăsă pe Lamia în paza tiraliorilor. Și el se angajă în cîmpie, încurbat, pitulat, epîndu-se după tufe pentru a asculta și observa ori de cîte ori putea.

El se informase de la Lamia.

Armata ocupa mai ales munții cari înconjurau Nfatadie și coiba lui Sa-mory fusese stabilită pe cel mai înalt dînt’acelui munți.

Acolo trebuia să fie Gilbert.

Deci acolo trebuia să se aștească toate privirile.

De o camdată Filip înaintă fără pe-ricol. Dar cu cît s’apropia de piciora-le munților cu atît vecinătatea inimi-cului se înțelegea mai bine la focurile numeroase aprinse în toate părțile pentru a depărta fașele de posturile avansate.

Și în fața acestor focuri, sub lumina lunii, umbrenegre se plimbau „grav cu pușca pe umăr.

Filip, profitînd de toate accidentele de teren, putu și se apropie mult.

Aici însă dădu peste o barieră cu neputință de trecut.

Un moment sub-ofiterul se crezu pierdut.

Un nor întunecă luna. Noaptea deve-nise foarte obscură.

El voi să treacă între două posturi și reuși.

Dar în momentul cîad se ridică, cre-zîndu-se în altără de pericolul de a fi văzut de cine-va se găsi în fața unui sofaș care l’privea.

Aparițiunea fu atît de bruscă, atît pentru unul cît și pentru cel-lalt, că amîndoi rămăseră ca trănîți pentru un moment.

Cel d’întîi care și recăpătă sîngele rece fu Filip.

Arma îi era bine încărcată, dar un foc de pușcă ar fi dat de veste.

De aceea, mai înainte ca sofașul să și fi revenit în fire, să și putat striga și să și făcut un gest pentru a se apăra, Filip îi zdrobi cranial cu latul pusteii.

Sofașul căzu grămadă și nu mai mișcă.

Dar tîrîrul om, după ce mai înal-tase vre-o sută de metri cu aceeași fe-ricire înțelese îndată că nu va putea să și continue mult timp hazardosul drum.

El avea înainte și armata întregă... Pretutîndeni se vedeau corpurî in-tinse la pămînt, înveliiți în mantalele lor și dormind, pe cînd singuri cei de la posturi dădă mai veghăli.

FERDINAND ASASINUL

— Vezi pagina 1-a —

Acești liberali convinși ne guvernează astăzi, aceștia sînt bugetofagii noștri de clasă I, cari au manevrat așa de bine, în cît au făcut ca bleții goareci din Badalan să se urce în copac. Intru cît privește modul cum s'au venit în capul administrației gălățene, aceasta într-o corespondență viitoare.

Corresp.

Ediția de dimineață INFORMAȚIUNI Rusia și vizita lui Ferdinand

Presa rusească

Ziarele rusești se ocupă de vreo cîteva zile de venirea prințului Ferdinand al Bulgariei la Sinaia și de tratatul turco-român.

În special, zărele „Novosti” și „Petersburski Viedomosti” istorice pe larg cum prințul Bulgariei a dorit d'ja de mult să viziteze pe regele Carol, dar că acesta a amînat mereu această vizită din diferite cauze politice.

Regele României, zice Petersburski Viedomosti, a fost singurul din monarhii triplei alianțe care a refuzat încă de la 1886 să intre în relații oficiale cu prințul Ferdinand de Coburg, aceasta pentru a nu supăra pe țarul Alexandru al III-lea care nu voia să recunoască pe noul prinț bulgar. Acum, cînd prințul Ferdinand a devenit raso-fil și a suferit pe împăratul Franz Josef, regele Carol nu poate sta de vorbă într-un mod amical cu dînsul, neîndînd să supere pe bătrînul împărat al Austriei.

Asfel, prințul Bulgariei se vede vecinic respins de către regele României.

Chestia Cobragei

Dar nu numai aceasta este cauza răzlecei între ambii suverani vecini, urmează ziarul rusec; mai sînt și alte cauze mult mai importante, în fruntea cărora se află agitațiunile bulgărești în Dobrogea.

Regele Carol nu poate să erte prințul Ferdinand alțiudinea sa în chestia Dobrogei. El știe cît de vulnerabilă este România în această parte a teritoriului ei și nu-și poate ascunde frica în contra prințului pe care îl bînuiește că se află în fruntea soviniștilor bulgari.

Tratatul turco-român
Această ultimă cauză a făcut chiar pe regele Carol să se gîndesc la o alianță cu Turcia în contra Bulgariei. Aceasta alianță contestată de unii există și este opera triplei alianțe. Prințesa Romînia speră să poată ține în șach pe Bulgaria și să se gîndească la face ast-fel jocul Austro-Ungariei în Macedonia.

Răspunsul țarului Nicolae
Tot ast-fel se exprimă și alt ziar rusec „Novosti”.

Acesta află că prințul Ferdinand, înainte de a se fi hotărît să viziteze pe regele Carol, a cerut voia carului Nicolae care i-ar fi răspuns că el nu se opune acestei vizite, de oare-ca consideră pe Romînia ca pe o țară amică.

Răspunsul țarului Nicolae a făcut pe prințul Ferdinand să creadă că poate să meargă la București însoțit de miniștrii săi de externe și de război.

Refuzarea prințului
Care fu însă mirarea prințului, a dădă „Novosti” cînd ministrul Romîniei la Viena D. Ghica a declarat

D-lui Stoiloff că regele nu poate primi pe prinț de cît singur, și nu la București ci la Sinaia.

Altiudinea regelui Romîniei nu a surprins pe nimeni în Rusia, s'fîrșește ziarul rusec, căci se-care știe că Romînia nu poate fi prietena Bulgariei atît timp cît aceasta va fi în bune relații cu noi. Alianța cu Turcia ne o dovedește.

După cum se vede dar presa rusească a relevat lovitură pe care a primit-o prințul Bulgariei și caută să scoată în relief atipatia de care este animat regele Romîniei față de vecinul lui de peste Dunăre.

Marea ducesă de Coburg, muma prințesei Maria, și-a anunțat ieri telegrafic la Sinaia, sosirea sa în țară pe ziua de 2 August.

Ministerul de interne a trimis prefectului de Vilcea 24.000 lei spre a fi împărțiți victimelor inundațiilor din acel județ.

Ministerul de domenii a hotărît să parceleze cele 15.000 de hectare ale marelui domenii al statului, din Brăila, înscăruind cu lucrările de parcelare pe D. inginer M. Dendrinio.

D. general Arion a cerut D-lui general Berendei, ministru de război, ca să instituie o comisiune care să se ocupe cu modificarea codului de justiție militară.

La Ischl se fac mari pregătiri în vederea apropiatei vizite pe care regele și regina vor face-o împăratului Franz Josef.

În timpul celor două zile cît s'au petrecut în orașul de la Sinaia, se vor da mari serbări de onoare la cari vor lua parte și arhiducii Franz Salvator și Oton, precum și arhiducesele Maria Valeria și Maria Tereza.

Legea timbrului Greșita ei aplicare

Legea sancționată prin decretul regal No. 1437 din 23 Martie 1895 și pusă în aplicare chiar de atunci stabilește clar prin art. 1 (ce formează art. 11 din legea din Iulie 1881) că orice timbre sau poște greșite sau stricte se pot preschimba, fie ele de orice valoare, la toți debitanții de hirtie timbrată fără altă taxă de cît suma de 10 bani și cu singura condiție ca hirtia să poată fi a cărei preschimbare se cere să nu fie semnată de părți.

Acest articol din legea timbrului cu toate că e destul de lămurit, e însă aplicat într-un mod cu totul greșit. Cînd te prezinți la debitanți cu un timbru stricat pentru ca să-ți schimbe, ei îți cer ca timbrul să întruiească următoarele condiții:

1) Coala să nu fie scrisă pe pagina I și apoi din greșală pe pagina IV-a în loc de a II-a, ci să fie scrisă regulat, curat, fără răsături sau îndreptări, nici murdării, să nu lipsească de cît semnătura.

2) Coala să nu fie scrisă numai cîteva rînduri (cum de exemplu, un recurs început și de care n'a mai fost trebuință sau un act de vizare pe care l'ai greșit de la început), ci să fie, după cum am zis, acte perfecte, curate și nesubscrise de cît în drept.

3) Se refuză chiar actul curat scris dacă ar avea vre-o răsătură în text, fie chiar la începutul lui.

— Eu sînt Vodalbe! Mi-e foame! Văzînd în fața mea pe ființa aceea prăpădită de oboseală și murind de foame, pe fiara care ni se dăse în mîin singură, toată indignarea imi pieri.

Înainte chiar de a-l lua interogatorului trimisei să-l aducă de mincare.

— Mîncă cu lăcomie.

Era o bestie în care în momentul acela ca și — probabil — în cel în care făcuse crima, nu exista nici un simțimînt omenesc.

Cînd s'fîrși, îl interogă.

— Întrebați ce făcuse de duminică pînă atunci.

Fusesse să caute de lucru într'un sat.

Nu găsise. Se întorsese. Prăpădit de oboseală și de foame, adormise în gara Lyon.

— Mai aveam 5 centime, urmă el; am cumpărat un ziar în care am văzut că zicea că am siluit pe Alexandrina. Nu e adevărat; numai am omorît-o! Am venit să vă spun aceasta, dar pentru-că numai puteam umbla am luat o birje. E jos țîm bun de-o plătiți!

Apoi își spune crima cu un cîmizim îngrozitor.

Atît suspinea numai: Că nu o siluise.

— Cînd am venit dimineața am găsit numai pe Alexandrina.

In fine, nu se preschimbă nici un act care nu e perfect de cît numai prin lipsa semnăturii părții.

Acestea sînt condițiile pe cari le impun debitanții, făcînd ast-fel ca legea din 1895 să nu mai poată fi aplicată.

Intrebînd pe mai mulți debitanți de unde au scos ei condițiile menționate mai sus, de oare-ce ele nu se găsesc în lege, ei ne-au răspuns că așa este ordinul D-lui Dervescu șeful depozitului No. 2 al regiilor.

Nu știm ce a putut face pe D. Dervescu să dea ast-fel de ordine, dar e incontestabil că acest ordin este cu totul arbitrar și anulează în totul legea din 1895.

Scopul legiuitorului cînd a hotărît ca timbrele stricate, dar neîntrebuințate să poată fi schimbate a fost ca să nu silească pe nimeni la pierderea valorii timbrului cînd involuntar a făcut o greșală în text. În același timp, prin această lege a voit să se mai arate că statul nu caută să se îmbogățească de pe urma erorilor publicului.

De aceea art. 1 din legea din 1895 spune categoric că „timbrele greșite sau stricate se pot schimba”.

Cînd însă ceri ca timbrele să fie regulate scrise, fără răsături pe toate părțile etc., cum sună ordinul Dervescu, atunci legea este cu totul anulată și nimeni nu mai poate să ajungă să schimbe coala „greșită sau stricată”, cum spune art. 1 din această lege.

D. ministru de finanțe ar face dar bine ca să anchezeze faptul și să revocace ordinul cu totul arbitrar pe care l'a dat debitanților D. Dervescu.

Brutarul din Ploiești aî ridicat și ei prețul pîinii. Așa, pîinea care se vindea cu 20 bani aî urcat-o la 30, iar cea cu 25 la 40 bani.

După cum se vede, suma adăosă la fier-care calitate de pîine în parte este foarte mare și ar trebui ca cei în drept să curme o dată ca lăcomia brutarilor de-a se îmbogăți prea repede.

Arestarea Samsarilor
Judecătorul de instrucție D. Drăghici, luînd ieri interogatoriul samsarilor Weintraub și Grünberg și găsindu-i culpabili de șantaj și escrocherie, a dat în contra lor o ordonanță de depunere.

Ambii samsari aî fost arestați ieri la 5 ore și depuși la Văcărești.

Weintraub și Grünberg sînt proprietari și redactorii ziarului „Monitorul Comercial”.

Prin acest ziar numiți samsari comiteau cele mai scirboase șantajuri, exploataînd și ruinînd o sumă de comercianți.

D. General Arion, comandantul corpului al II-lea de armată, a oîrînduit o anchetă pentru a se constata cauza conflictului ivit nu de mult între comandantul garnizoanei din Giurgiu și prefectul de Vlasca.

D. General Beller, comandantul brigăzii a 2-a de roșiori, a făcut o inspecție regimentului 2 de roșiori din Birlad.

Din cauza marelui crize care domnește pe piața noastră de mai bine de o lună, un foarte mare număr de comercianți din țară aî încetat plățile, dînd ast-fel faliment.

Ediția de seara

Tratarile de pace
(Serviciul telegrafic al Agenției Romîne)

Londra, 18 Iulie.—Se anunță din Constantinopol Agenției Reuter că la intrunirea ambasadorilor de ieri s'a stabilit înțelegerea în privința articulelor privitor la indemnitatea de război. Înțelegerea răspunde părerii Germaniei.

Ambasadorii așteaptă aprobarea textului deciziunii lor de la guvernele lor respective.

Ziarele bulgărești vestesc că prințul Ferdinand al Bulgariei imediat după întoarcerea sa din România va pleca la Petersburg însoțit de prințesa și de prinții Boris și Cirilă.

Ziarul bulgar „Otsiv” publică știrea că încă un prefect de poliție bulgar a comis o crimă. Este prefectul din Pasargic, Visanoff, care a fost deja arestat.

Halal de așa prefecti!

Ni se comunică din comuna Ferbinți județul Vlasca, că jandarmii rurali din acel județ în cap cu sergentul major duc o viață foarte destrăbălată și ce e mai trist că în capul acestor destrăbălați se află sergentul major. Așa în ziua de 16 Iulie sergentul-major Marinescu împreună cu sergentul Tase au bătut într'un mod barbar pe cizmarul Sterie.

Atragem atențiunea celor în drept asupra acestor jandarmi cari abuzează de puterea ce le e dată.

D. M. Ionescu primarul orașului Brăila a înalțat Consiliul tehnic superior și ministrul de interne caștel de sarcini elaborat de D-nii ingineri electricieni Polizu și C. Poenaru pentru iluminatul orașului Brăila cu electricitate.

Duminica viitoare se va da la Măcin de către societatea ungăra anonimă fluvială și maritimă a așeze serbare în folosul inundațiilor din Galați.

În acest scop a sosit o trupă de Sulegalezi din Insula Ceylan cu o mulțime de animale, exotice cari aî înspăimîntat populația locală.

După declarația făcută de D-l L. Grant, Directorul Societății de construcțiuni și lucrări publice, trei părți din lucrările de pavage din Brăila, adăducate asupra acelei societăți vor fi terminate chiar în campania anului acesta, iar restul în primăvara anului viitor.

Ziarul „Voința Galaților” a reapărut iarăși la Galați.

Autoritățile locale au crezut necesar ca față cu acuzațiunile ce li se aduc prin presă din cauza dezastului din acel oraș, să scoată acest ziar spre a se apăra.

Pentru doritorii de a face publicitate pentru vinzări sau închirieri de vile, case, stațiuni balneare sau climatice, pentru acei ce aî nevoie de persoane de companiere sau acoace caută a se angaja în asemenea condițiuni pentru hotelieri sau restauratori de pe la diferite localități de băi, le recomandăm să se serviască de rubrica Mica publicitate, care e cea mai citită și mai avantajoasă pentru asemenea scopuri.

Ea apare la fie-care Duminică și Joi și orice literă de 4 linii cu un total de 100 litere costă numai 0.50 bani o publicare.

Din provincie se poate trimite anunțul împreună cu costul lui în mărei postale în plic închis.

Viitoarea ședință a ambasadorilor se va ține Sîmbătă, zi cînd vor trebui să se termine lucrările lor.

Constantinopol, 18 Iulie.—Intrunirea ambasadorilor ce trebuia să se ție la Tophane s'a amînat pe mîine, de oare-ce ambasadorul englez n'a primit instrucțiuni.

Înțelegerea dintre ambasadori s'a efectuat asupra a două puncte ce rămîneau în litigiu.

Constantinopol, 18 Iulie.—Kiazim-pașa, noul valiu de Sclari, a fost numit de asemenea comandant militar.

Tratatul anglo-german
(Serviciul telegrafic al Agenției Romîne)

Berlin, 18 Iulie.—Tratatul de comerț de la 18 Mai 1865 între Uniunea vamală germană și Marea Britanie a fost denunțat azi de guvernul englez. Acest tratat va înceta de a mai fi în vigoare peste un an.

Wilhelm II la Petersburg
(Serviciul telegrafic al Agenției Romîne)

Petersburg, 18 Iulie.—Delegații municipali al orașului aî decis să ofere perchei imperiale germane pîinea și sarea pe o tavă de argint emaluită bogat în stil rusec și cu armele orașului Petersburg. Tava va purta inscripția: Majestaților lor împăraților și împărătesei Germaniei.

Arestări de Armeni
(Serviciul telegrafic al Agenției Romîne)

Constantinopol, 18 Iulie.—În ultimele zile s'a arestat numeroși Armeni. Se crede că motivul acestor arestări ar fi o încercare de șantaj din partea unui membru al comiteului față de un doctor armean (?).

Controlul financiar
(Serviciul telegr. al Agenției Romîne)

Constantinopol, 18 Iulie.—Cauza de adăugat la articolul al II-lea și propus de Germania zice că veniturile ce Grecia va afecta la plata datorităților vechi și noi vor fi administrate sub supravegherea unor delegați ai puterilor.

Revoluție în Portugalia
(Serviciul telegrafic al Agenției Romîne)

Madrid, 18 Iulie.—O depeșă din Lisabona anunță că agitația crește în Portugalia.

Comerșanții producători se opun proiectelor financiare ale guvernului. Ministeriile continuă să atace pe republicani, acuzîndu-i că ei sînt cauza nemulțumirii ce domnește în țară, nemulțumire ce are un caracter alarmant.

Guvernatorul din Porto a fost scos din funcțiunile sale și înlocuit prin D. Castillo.

Știri telegrafice
(Serviciul Agenției Romîne)

Simla, 18 Iulie.—Trupele engleze aî sosit la Malakand, unde aî atacat pe inamic și l'aî respins peste tot cu pierderi mari. Un Englez a fost omorît, 17 sînt răniți.

Portsmouth, 18 Iulie.—Regele Siamului a sosit.

Kiel, 18 Iulie.—Impăratul Wilhelm a sosit.

Lena, 18 Iulie.—Greva minerilor din Dreocourt s'a terminat, de oare-ce directorul a promis că va congedia pe lucrătorii belgieni angajați de mai puțin de 15 zile.

Ultime informațiuni

Din cauza sărbătorii de mîine atelierele noastre fiind închise, Adevărul va apare Luni la orele obișnuite.

Vizita prințului Bulgariei
D. Stoilov, primul ministru al Bulgariei, a telegrafiat de la Carlsbad D-lui Sturdza că a plecat la Coburg pentru a se înțîlni cu prințul Ferdinand al Bulgariei și a stabili modul de sosire a acestuia la Sinaia.

Din această cauză guvernul n'a terminat în mod definitiv programul de primire a prințului Ferdinand, așteptînd mai înțîl telegrama D-lui Stoilov.

Pînă în momentul cînd scriem aceste rînduri răspunsul primului ministru bulgar n'a sosit încă.

Din această cauză la Sinaia nu se știe încă în mod sigur dacă prințul Ferdinand sosește singur sau va fi însoțit de o numeroasă suită.

Cu toate acestea însă, regele împreună cu D. Sturdza aî hotărît în parte pregătirile ce trebuiesc făcute în vederea acestei vizite.

Asfel, la castelul Peleş s'a pregătit deja apartamentul unde prințul va fi găzduit.

E același apartament unde a stat astă toamnă împăratul Franz Josef. Apartamentul coprinde trei saloane foarte mari și luxoase.

Membrul suitei prințului vor fi găzduiți, tot în castelul Peleş dacă numărul lor nu va trece peste 6.

Agenția bulgară din Capitală a înștiințat pe D. Sturdza că pînă în acest moment nu se știe la Sofi, anume ce persoane vor însoți pe prinț în călătoria sa în Romînia.

Se așteaptă de asemenea la Sofia telegrama D-lui Stoilov prin care să se menționeze persoanele cari vor însoți pe prinț, pentru ca ele să se poată pregăti.

Dar, după cum se crede, e prea posibil ca prințul să sosească fără suită numeroasă, dacă pînă în acest moment — 4 zile înainte de sosirea sa — n'a hotărît încă cine anume va sosi cu prințul la Sinaia.

În ce privește decorațiunile și împodobirea Sinaiei, din ordinul regelui ele aî fost cu totul părăsitate. Nu se va face nici o decorațiune mai de seamă. Afară de primirea oficială și absolut necesară pentru un prinț, nimic special nu va fi.

Batalionul de vînători din Sinaia îl va face la gară onorurile militare cuvenite.

Direcția C. F. va face oare-cari înfrumusețări gîrei din Sinaia și salonului de primire.

La Sinaia în afară de concertul și reprezentația teatrală nu va mai fi nimic.

Guvernul a stabilit în linii generale modul de sedere a prințului la Sinaia, precum și la București în ca-

FOIȚA ZIAR. „ADEVERUL”

— 114 —

GORON

Destăinuirile unui polițist

II.—În Crimă

CAP. XII

Bestialitate

Bista fată era sugrumată cu o sfoară careli intrase adînc în carne. Limba îi atîrna umflată și vîntată.

Oh! mari albastri plîni de sînge eșiseră din orbite.

În sîrșit — amănunt îngrozitor — fusta îi era ridicată peste cap.

Nu mai era îndoială: copila fusese victima celui mai scirbos atentat.

Asasinul era de sigur Vodalbe. Porcii agenți în căutarea lui. Pierise.

Nu'l găsira nicăeri.

Poporul parizian se pasionează tare pentru unele afaceri criminale. Cînd se află în mahalaua așa de

populată despre moartea cmplătită a fetiței o mulțime de lume, de lucrători — în noaptea de duminică spre luni — se făcuseră agenți de poliție de bună voie; și se duseră să caute pe asasin prin toate locurile unde credeau că l'ar fi putut afla.

Dacă ar fi pus mîna pe Vodalbe în noaptea acela, cred că nu ar fi scăpat cu viață.

Mărturisesc că de și eram obișnuit cu crimele, împărțeam și eu oroarea mulțimei.

— În ziua aceea am zis: — Pe aceasta m'ar face plăcere să-l văd murind pe ghilotină.

Toată ziua de luni trecu fără vre-o ispravă.

Bani n'avea cu toate acestea. Nu putea fi departe.

Nu se va fi sinucis oare?

Parizul era emoționat de această crimă scirboasă.

Toți se întrebau cum de nu puneam mîna pe asasin?

Mărtii dimineața pe la nouă. venisem la birou.

Eram tare necăjit.

Toată noaptea nu se aflase nimic. De o dată un inspector speriat deschise ușa și îmi zise: — Iacă D-le șef.

Și împingea înaintea sa un om murdar cu părul încolțit, care părea că abia se ținea pe picioare și care căzu pe un scaun zicînd:

— Eu sînt Vodalbe! Mi-e foame! Văzînd în fața mea pe ființa aceea prăpădită de oboseală și murind de foame, pe fiara care ni se dăse în mîin singură, toată indignarea imi pieri.

Înainte chiar de a-l lua interogatorului trimisei să-l aducă de mincare.

— Mîncă cu lăcomie.

Era o bestie în care în momentul acela ca și — probabil — în cel în care făcuse crima, nu exista nici un simțimînt omenesc.

Cînd s'fîrși, îl interogă.

— Întrebați ce făcuse de duminică pînă atunci.

Fusesse să caute de lucru într'un sat.

Nu găsise. Se întorsese. Prăpădit de oboseală și de foame, adormise în gara Lyon.

— Mai aveam 5 centime, urmă el; am cumpărat un ziar în care am văzut că zicea că am siluit pe Alexandrina. Nu e adevărat; numai am omorît-o! Am venit să vă spun aceasta, dar pentru-că numai puteam umbla am luat o birje. E jos țîm bun de-o plătiți!

Apoi își spune crima cu un cîmizim îngrozitor.

Atît suspinea numai: Că nu o siluise.

— Cînd am venit dimineața am găsit numai pe Alexandrina.

Știam că mama ei m'î înșela, că se întîlnea cu fostul ei amant.

Am pus-o să-mi spuie întrebînd-o ce se petrecea cînd eu nu eram acasă.

N'a vrut să-mi spu

zul cînd prințul ar vroi să vizileze Capitala.

Ast-fel, de la castelul Peleş s'a telegrafiat la Cotoareni ca să se pregătească un apartament pentru prinț, unde va fi găzduit în timpul cînd va sta în Capitală.

Agencia bulgară de asemenea face pregătirile necesare pentru vizita ce prințul i-ar face-o neapărat de se va opri în București.

Dacă pînă diseară va sosi la Sinaia răspunsul D-lui Stoilov, apoi mîine, Duminică, programul va fi terminat și luni va fi tipărit și comunicat publicului.

E vorba ca direcția C. F. după avizul guvernului să, facă o reducere de 50% pe căile ferate acelor cari vor voi să vină din București la Sinaia în zilele cînd prințul Bulgariei va sta acolo.

D. Sturdza va consulta s'zi pe rege în această privință și dacă suveranul va fi de părere ca să se facă asemenea trenuri de plăcere, care să ducă dimineața și să întoarcă seara cu prețul pe jumătate pe bucurăsenii doritori de a vedea pe prinț, atunci să se dea ordin direcției pentru a face publicațiile necesare.

Vip.

Alfred d'Arneht mort

„Agenția Română” ne transmite următoarea telegramă:
Viena, 18 Iulie.— Alfred d'Arneht, istoric și consilier intim al împăratului, a murit.

Cavalerul Alfred d'Arneht s'a născut în Viena la 10 Iulie s. n. 1819, a murit deci în vîrstă de 78 ani. D'Arneht a stădiat dreptul, dar intrînd în arhivele casei imperiale s'a apucat de cercetări istorice. A fost ales deputat în Camera constituantă din 1848, iar la 1869 a fost numit membru pe viață al Camerei senilor. A fost membru și președinte al Academiei de științe din Viena și membru corespondent al Academiei de științe morale din Paris. Dintre lucrările sale cele mai însemnate sînt colecțiile de corespondențe ale Mariei Teresii și ale lui Josef II.

Mari inundată în Austria

(Serviciul telegrafic al Agenției Române)
La Viena.— În provincie.— Pagubele.— La Ischl.— Surparea unui tren.— Mort și răniți.

Viena, 18 Iulie.— În urma unor ploți neîncetate Dunărea a crescut enorm la Viena și a cauzat pagube mari în mahalale și împrejurimi. Multe persoane au trebuit să părăsască locuințele lor.

Viena, 18 Iulie.— Știri din provincie semnalează creșteri mari ale apelor și inundațiuni în diferite puncte. S'a surpat numeroase pături și serviciul de drum de fier este întrerupt în mai multe localități.

La Ischl inundația a silit numeroși locuitori să părăsiască locuințele lor în mod precipitat.

Un tren a căzut de pe un rambleu lângă St. Poelten, în Austria de jos, între stațiile Prinzendorf și Lördorf. Șeful de tren a fost omorît. Doi angajați ai poștei au fost răniți grav; doi angajați ai trenului și doi călători au fost răniți ușor. Cauza accidentului este prăbușirea rambleului în urma ploilor. Comunicățiile în acest punct sînt întrerupte.

Baden, lângă Viena, 18 Iulie.— Viaductul drumului de fier de Sad a fost inundat în urma ultimelor ploți. Comunicățiile cu Sadul sînt cu totul întrerupte.

Una dintre cele patru foite zilnice ale noastre BANDIȚII AMERICIEI isprăvindu-se, cu începere de Lunea viitoare vom începe publicarea interesantului roman

FIICA RĂZBUNĂTOARE

de Paul Mahalin

pasionantă povestire a peripecțiilor prin cari trece o tină rădă fată ca să războie moartea mamei sale.

Cu începere dar de Luni „Adevărul” va publica ca în trecut patru romane pe fie-care zi și anume:

Valsul bărbatilor, Copiii părăsiți, Memoriile unui polițist și Fiica răzbuătoare

Consulatul bulgar din Capitală a cerut prefectului poliției ca să pună sub supraveghere pe un mare număr de Bulgari ce locuiesc în țară și cari pot fi periculoși vieții prințului Ferdinand al Bulgariei.

Persoanele indicate de consulatul bulgar sînt în mare parte partizani de ai lui Stambuloff și cari au fost siliți să se refugieze din Bulgaria din cauza persecuțiilor guvernului D-lui Stoilov.

Toți acești Bulgari vor fi împiedecați de a merge la Sinaia.

S'a acordat un concediu de 30 zile D-lui N. Constantinescu, primarul orașului Buzău.

Școala de arte și meserii din Craiova fiind transformată în școală mecanică pentru construcții de mașini agricole, ministrul de domenii a comandat deja în Ungaria materialul necesar pentru funcționarea acestei școli.

La finele lui August D. Djuvara va face o mare mișcare în magistratură, începînd de la Curtea de apel și pînă la judecătorii de pace.

Prindăria Capitalei a numit o comisiune pentru a redacta cauzele de sarcini necesare pentru darea în arestare a exploatareii manutentului comunei de la Colentina.

Acasta în vederea scumpirii pîniei de către brutari.

Am anunțat că de la 5 pînă la 7 Septembrie se va ține o expoziție de animale în orașul Constanta.

„Monitorul Oficial” cu data de 19 Iulie publică regulamentul privitor la această expoziție.

Societatea bulgară din Capitală nu va merge la Sinaia întru întîmpinarea prințului Ferdinand. Aceasta ca o demonstrație în contra orîntului care s'a aruncat în brațele Rusiei.

Membrii societății bulgare din Capitală sînt în mare parte stambuloviști.

D-nii miniștri Al. Djuvara și G. Cantacuzino au plecat aseară cu trenul de 5.30 la Sinaia.

Astăzi ambii miniștri au lucrat cu regele.

Orașul Craiova a fost autorizat să primească donațiunea făcută de D. Constantin N. Mihail, consistînd dintr-un fond de 30,000 lei, din venitul cărui să se ajute cu lemne și îmbrăcăminte familiile sărace din acel oraș.

Azi, cu trenul de 9 dimineața, D. Ionel Brătianu, ministrul lucrărilor publice, a sosit la Predeal.

De aci a luat trenul direct la București.

Camera de punere sub acuzare a respins eri opoziția făcută de Andrei Popescu, fost perceptor fiscal în județul Prahova, contra ordonanței judecătorești de instrucție și prin care cere punerea în libertate pe cauziune.

D. d-r. Silviu, actualul șef de birou la direcțiunea serviciului sanitar, a fost numit în locul D-lui Teodori, trecut la pensie.

În locul D-lui d-r. Silviu a fost numit D. Florea.

Eri a sosit în Capitală Bulgarul Roblewski, directorul școlii bulgare din Tulcea.

Acest agitator bulgar se duce la Sinaia, unde va avea o audiență cu prințul Bulgariei și îi va expune situația Bulgarilor din Dobrogea.

Acest Roblewski este directorul care s'a opus ordinului guvernului român ca elevii bulgari să dea examen și la școlile românești și care a telegrafiat guvernului nostru că Bulgarii se vor adresa marilor puteri și în special Rusiei pentru a li se garanta existența școlii lor.

Roblewski este un emisar rus de cea mai periculoasă speță.

Banda neagră

Ancheta

D. judecător de instrucție Drăghici lucrează cu mare activitate la anchetarea escrocheriilor comise de samsarii de faliment.

Secondat de expertul Niculescu, D. judecător de instrucție analizează în fic-care zi hîrțile confiscate la Șapira, Weintraub etc. și ascultă foarte mulți neguțatori la cari sus numiții au luat supraquote.

Samsarul Șapira

Pentru ziua de Luni este citat la parchet și samsarul Șapira, care a fost din nou arestat la Focșani. Imediat după interogatoriul Șapira va urma pe colegii săi Weintraub și Grimberg și va fi depus la Văcărești.

Mandatul de depunere al lui Weintraub și Grimberg a fost confirmat astăzi și de tribunal.

Noi escrocherii

Instrucția e pe urma unor noi escrocherii comise de cîțiva samsari cari lucrează pe propriul lor comp și nu în asociație cu banda neagră. Toți au fost citați pentru astăzi la parchet și se cred că cel mult Marți vor fi depuși la Văcărești.

Acești samsari lucrează în complicitate cu cîțiva cămătari și angrosiști din Capitală, caride asemenea vor fi depuși.

Vidi.

La liceul internat din Iași sînt vacante 28 de burse.

Concursul pentru ocuparea lor se va ține la 2 Septembrie.

De la Sinaia ni se anunță că starea micii prințese Elisabeta e mai bună și că boala își urmează cursul ei spre vindecare.

D. Ferichide a suspendat printr-un ordin lucrările comisiunii însărcinate de predecesorul său cu studiul modificărilor actualei legi sanitare.

Astăzi seară comitetul secțiunii Ligii culturale din Predeal dă la Azuga un bal pentru mărirea fondului secțiunii.

Țarul a notificat regelui printr-o scrisoare că țarina a dat naștere unei princese.

Afacerea ultragierei consulului turc din Iași a luat o întorsătură destul de gravă. Consulul turc, nemulțumit de satisfacția ce i-a dat-o prefectul, s'a adresat la Yldiz-Kiosk.

Prefectul județului Iași a înștiințat telegrafic pe ministrul de interne cerîndu-i ordine în această afacere.

D. Dimitrie Sturdza, primul ministru și administratorul moșilor din România ale principesei Maria Gorceacof, a fost citat de către principele Grigorie M. Sturdza să ia parte la vînzarea cîtorva imobile din județul Tecuci, aparținînd surorii sale Maria Gorceacof, care a fost condamnată să lîndestuleze cu suma de 920.157 lei.

Numele elevilor admiși în școlile militare din Iași, București și Craiova se vor da în primele zile ale lui August. Pînă atunci comisiunea examinatoare va termina complet tabloul celor numiți ca bursieri și ca solvenți.

Consiliul permanent de instrucție se ocupă actualmente cu programul școlii superioare de științe de stat.

Aseară consiliul sanitar superior s'a întrunit din nou în ședință sub președinția D-lui dr. Felix spre a se ocupa cu măsurile ce trebuiesc luate pentru menținerea actualiei stări sanitare a țării.

Administrația din Botoșani a distribuit pînă acum ajutoare în sumă de mai bine de 20,000 lei, victimelor incendiului din Ștefanesti.

Gheșeful colectivist

Afacerea Horn & Groedel

Retragerea acționarilor

Alarma dată de întregă presă independentă despre hoțiile cu lemnele ungurești a avut deja un răsunet în țară. Un mare număr dintre bogății cari erau pe cale să intre în societatea de acțiuni a D-lor Horn & Groedel s'au retras și refuză de a mai avea relațiuni cu ast-fel de oameni. Ast-fel, după D. Filipescu putem astăzi menționa și pe D-nii V. Lascar și Al. Marghiloman cari au renunțat la partea lor de acțiuni.

D. Lascar, căruia fabricanții unguri îi propuseră un loc în consiliul de administrație, s'a consultat cu colegii D-sale din grupul aurelianist și în urma sfatului acestora a refuzat de D-nii Horn & Groedel.

Atitudinea guvernului

Nu mai guvernul s'a mulțumit cu numirea unei anchete, care întîrzie mereu plecarea și țaxa la toate atacurile ce i se aduc prin toate zărele independente.

Nici nu ne miră, căci D-nii Ferichide și Gogu Cantacuzino sînt atît de compromiși în această con-

trabandă, că nu mai știu cum să iasă din încurcătură.

Pentru a ușura comisiunii de anchetă cercetările ce are de făcut, vom mai da astăzi următoarele amănunte ce dovedesc pînă la evidență contrabanda Ungurilor.

Lemne vechi

Deja în Octombrie 1895, adică în luna cînd s'a fondat fabrica română de la Mușă-Mare, s'au adus în țară prin Predeal vagoane cu lemne de doi ani vechime.

Aceste lemne nu puteau fi de proveniență română, căci fabrica de la Mușă-Mare nu lucra de cînd de o lună și nu putuse dar pune în circulație emne tîlale de doi ani. Aceste lemne erau dar din fabricile ungurești ale D-lor Horn & Groedel și aduse în România ca lemne românești pentru a nu plăti vamă.

Destinația Triest

În vagoanele cu lemne ce trec prin Predeal, se găsesc în mare parte lemne de 3 metri 80 lungime. Acestea nu pot fi lemne românești, căci măsura obișnuită în țară este de 4 m. Cele de 3 m. 80 sînt lemne ungurești destinate pentru Triest, și cari din cauză că sînt de o calitate proastă sînt aduse în România ca lemne românești, purtînd și o stampă românească falsă.

Comisiunea de anchetă n'are de cit să cerceteze cele de mai sus și se va convinge de existența fraudei, lucru ce de alt-fel e în destul de cunoscut de D-nii Ferichide și Cantacuzino.

Mihnea.

ECOURI

S'a aprobat ca texte didactice pentru învățămîntul primar cărțile:
1. „Aritmetica pentru clasa III primară”
2. „Aritmetica și Geometria pentru clasa IV,” lucrate de D-l C. V. Fichinescu.

3. „Mîine, la sediul societății „Unirea tîpărilor”, intrarea Zalomî, se va pune la sorți o dormeză destinată presei.

REPORTAGIU

Din Capitală

În noaptea de 17 Iulie Domnul I. Simionescu, arendașul moșiei Căcoare, zent din județul Iași, a fost asasinat pe oînd dormea.

Mobilul acestei crime este furtul.

Criminalii, cari se presupun a fi, vizitîți și soția sa, au dispărut.

Parchetul de Iași a luat măsuri pentru ca să fie prinși.

Aseară preocupat Ștefan Niculescu din plața Ghica a bătut într-un mod barbar pe înividul Florea Tudor care a cerșat să-l fure din saci.

Pacientul a fost transportat la spitalul Brîncovenesc într-o stare deplorabilă.

Zilele trecute în comuna Hăcioarele, județul Argeș, femeia Ilina Ilie Bădița a dat naștere unui copil monstru, avînd capul lipit de corp, fără gît, ochi, gura și nasul sînt în creștetul capului, corpul are lungimea de 30 centimetri.

Zilele trecute chelnerița Marița Niculescu din orașul Călărași, județul Ia-

lomița, care era în serviciul Domnului Prodan Neef din orașul Siliștea, a fost grav rănită de către individul Stavre Gheorghieș.

Loviturile au fost date asupra inimii, așa că după o oră nenorocita a încetat din viață în spitalul unde fusese transportată.

Gheorghieș a fost arestat și înaintat parchetului.

POȘTA REDACȚIEI

D-lui M. Ionescu-Brăila.— „Biografia lui Avram Iancu de Iosif Sterioa Sultău de Cărpeneș” o puteți găsi la Librăria „Tipografia”, soc. pe acțiuni din Sibiu cu prețul de doi lei. Adăogați și transportul 40 bani.

DEPLASARI

18 IULIE

Hotel Continental: Anrovn, comersant, Amsterdam; Stukenburg, comers., Amsterdam; Frumusanu, deputat, T-Jiu; Gustav Mazer, comers., Brăila.

Hotel Union: Petrescu, căpitan, Galați; Kissler, comers., Roman; Bărbulescu, prop., Constanța.

Hotel Metropol: C. Burki, propriet., P.-Olt; Oprea, prop., R.-Vileș; Franco, inginer, Iași.

English-Hotel: Boisguerin, inginer, Burdujeni; Jelebeanu, proprietar, Dof-tana.

Hotel Victoria: Nocioa, comers., Breg-ten; Caliciurescu, comers. nt, Biloie-rești.

Hotel Frascati: Macri, avocat, Buzău; Jules Jauret, comers., Francia; Mant-leuilland, comers., Francia.

Hotel de France: Richy, comers., Paris; Furtunescu, comersant, Brăila; C. Bok, inginer, Erfurt; Mateescu N., comersant, Olt.

Hotel Colaro: Robert Kraus, comers., Viena; Policar, comers., Constanța; Marchetti, prop., Brăila.

Hotel Regal: Ilescu, deputat, Slatina; Cernat, propriet., T.-Măgurele; Antonescu, inspector, Brăila; Epurescu, deputat, Giurgiu.

Hotel Universal: Bratcaroff, comers., Siliștea; Radef, comers., Siliștea; Hulea, comers., Herești.

Hotel Gabroveni: Deculescu, arendaș, Ottenita; Cratiu, inginer, Ploesti; Dumitrescu, avocat, Brăila.

Hotel Central: Silberman, comersant, Ploesti; Manolis, moșier, Ottenita; Ouzos, comers., Mărculești.

Hotel Dacia: Cismar, deputat, Huși; Iorgopulo, comers., Ottenita; Sub-loot-Stanescu, milit., T.-Vestel.

Hotel Bristol: Diamant B., comersant, Brăila; Ionescu, prop., Constanța; Rosenberg, inginer, B.-Pesta; Ostrander, vîtaior, Lurkey.

Hotel Bulevard: Orzeanu, maior, Brăila; Julius Klein, comersant, B.-Pesta; Bretnier, comers., Severin; Mărculescu, comers., Severin.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 17 Iulie.
Grîu: nici o transacțiune.
Porumb: 13,000 hect.; 59½—62½ libr.; pr. 5.85—6.17.
Secară: 800 hect.; 64 libr.; 6.90 preț Marmorosch Blank et Comp.

NOVELA

De altă dată

„Nu, nu, nu mai vorbi ast-fel, imi răspune, astupîndu-mi gura, nu vorbi! căci mă tem să nu fie rău! ceasul acesta și atunci... voi muri... cînd va trebui să fiu a altuia...”

Zicînd acestea se îngrămădă atît de tare în mine, în cît parcă ar fi vrut să se ascundă dinaintea unei vedenii, care o urmărea și de care se temea. Tremura așa de tare... buzele ei căutau buzele mele și un lung și dulce sărutat îndepărta pentru cîva timp melancolia ei.

— Și de ce vorbești așa, cînd știu cît de mult mă dor ast-fel de vorbe? imi zise, lăsîndu-și a lene frumosul ei cap pe pieptul meu.

— Sînt așa de fericit, i-am răspuns, în cît dacă mă gîndesc la un altul care poate în o zi să reușească a te fura mie, mi se pare că așa devin un criminal, și tu înțelegi prea bine cît mă îngrozește ideea asta. Și, totuși, sînt așa de fericit a te vedea pe tine, a privi acești ochi în cari se scaldă o lume de fericiri, a săruta aceste minți

care intră de odată în odaie.

— Ajutor! strigă el iar căutînd să iasă prin fum.

— Foc, foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

— Foc!

FOIȚA ZIAR. „ADEVERUL”

— 97 —

PIERRE DECOOURCELLE

COPILII PARASITI

Partea a III-a

TRASURA DE UNIRE

III

Un colț de cer

O va ruga să'i fie milă de el.
O va ruga să'l scape.
Și îl va asculta.

Era sigur.

Dar cînd se întoarse „dama cea bună” el văzu de pe fața ei, de pe ochii ei plînsi, că încercase o nouă mîhnire.

Va aștepta o altă ocazie.

Era vreme.

Nu era așa grabă mare.

Hoții speriați de curajoasa sa purtare, de sigur că fugise.

Și spuse că se speriasse de un fel de joc de umbră și de lumină produsă de copacii cei mari din grădina.

Seara își o petrecu cu Elena cercînd, prin glume și vorbe dră-

galase să'i gonească întristarea.

De ce era Elena tristă?

Ce se întîmplase?

Găsise pe Montlaur?

De la început încercase o dezamăgire.

Notarul îi zisese:

— D. de Montlaur nu a venit pe aci. Va fi în Paris, dar eu nu știu nimic.

— Am aflat sigur că e în Paris.

— Se poate; eu n'am știți de la d-sa de cînd de la Vera-Cruz unde l'am trimis niște bani.

Îi

albe și — uite — tu singură vezi că nu greșesc cînd spun că sînt așa de mîci și atît de moi. Dar — fie-care pîrtică — întreaga ta ființă mi-e așa de acumpă, și iartă-mă dacă greșesc cîte odată.

Un oftat lung ușură pieptul ei, și două lacrimi calde picură pe mîna mea.

— Atîta timp și totuși te îndolești încă!... Te ert și te iubesc, — dar lasă gîndurile la o parte. Că ești sîrac, e vina soartei... Șapoi tu nu vezi, nu înțelegi că dacă ai fi bogat, ar fi altele atîtea... și atîți alți ochi mai frumoși cari te-ar privi mai dulce, pe cînd ești... eu te-aș pierde pentru tot-d'acum. Dar așa, numai al meu ești și numai al meu să fi. Ce-mi trebuiești avari? Oreză tu că odăita asta nu e destul de mare pentru noi doi? Să n'are destule mobile? Dar... dacă n'ar fi de cît scaunul acesta încă ar fi mult căci ai fi tu, și atîta e de ajuns. Sîntem destul de bogăți. Ești te am pe tine, tu mă ai pe mine și cari alte bogății ne-ar face mai fericiți?... Oare crezi tu că lumina orbitoare de prin saloane e mai plăcută de cît lumina care ne luminează acum? Uite — întorcede-te și privește ce frumos se joacă prin casă lumina fetei — parcă n'ei vrea să ție că nu e singură. Dar privește colo — ce frumos se ogîndează focul! Ce vesel pare. În adina parcă le face toate acestea. Șapoi crezi tu că nu-mi face destulă plăcere cînd stăi așa pe genunchii tăi, răzîmînd de pieptul tău, privind cum sar scînteiele, și gîndind numai la tine?... Era așa de fericită! Trăiam atîtea vieți!... și tăcerea odăiei avea un deosebit farmec. Din cînd în cînd se auzea uruitul unei trăsură străbînd cu grei prin zăpada ce cădea mereu. Fulgi mari încreștați în fereastră și oricîle-uscăntul salcîm trist plîngeau la geam. Vîntul suera din ce în ce tot mai puternic prin coș și trebuie să fi fost frig afară. — La cîmp poate era viscol și lupoi — și urîlind în marginea pădurii rărită și dezbrăcată de haina-de vară.

Și scheletele enorme ale copacilor umbroși alți data ori fi troznind lupind-se contra vîntului ce va fi alergînd nebulat peste cîmpurile înghețate și spulberate cu troiene. Și acest macabru acord de vînt, zăpada, urlet și troznit din pustii va fi făcînd să se urce parul în virful capului drumețului. De cîte ori n'o fi tresărind el la cel mai mic zgomot și de cîte ori n'o fi pus mîna pe armă crezînd că vede venind droaia lupilor flămînzîți! — Și noi ședeam la gura sobei. Erau așa de plăcute toate atunci... și viscolul de afară și slaba lumină din odăie. Ce dulce era lumina focului! Ce plăcută căldura lui! În seara aceea a-vea un farmec deosebit. Ardea așa de înec și lung, parcă ar fi avut și el de povestit ceva. Cîte odată, pînă la fereastră noastră, trozneau mai tare și, zîcînd scînteie, ne mai trezea. Sperîți, atunci priveam în jur-ne, dar nu vedeam de cît lumina joindu-se pe cororul din perete sau furișîndu-se printră pînzele patului și atunci — simțîm cum brațele ei tremurînd strîngeau mai tare gîtul meu.

Focul era pe sfîrșite și noi tot nu ne înduram să-l lăsam să adoarmă în pace. Nu ne înduram. Unul în brațele altuia strîns, lipiți, nedespărțiți, eram așa de fericiți... Căldura mîinilor noastre rumeașe frumozii ei obrazi. Frumoză... — trîia o oră fericită... — Mai trîiașă a adormit la sînul meu. Pîrea un înger, — și într'un somn așa de dulce... atît de nevinovat... tresărea din cînd în cînd. Cine știe! O fi visînd poate... Ce vis urît o fi chibăind înima ființei aceștia atît de elabă?... Mi-am răsimat ușor capul pe gîtul ei și — am adormit. Cînd ne-am trezit focul se stînese de mult, soba se răcise și prin fereastră pătrundea lumina argintată de afară. Și pe cîmpuri călătorii vor fi căușind drumul aceluia sub valurile de zăpada viscolită peste noapte.

Digo

— Atîta timp și totuși te îndolești încă!... Te ert și te iubesc, — dar lasă gîndurile la o parte. Că ești sîrac, e vina soartei... Șapoi tu nu vezi, nu înțelegi că dacă ai fi bogat, ar fi altele atîtea... și atîți alți ochi mai frumoși cari te-ar privi mai dulce, pe cînd ești... eu te-aș pierde pentru tot-d'acum. Dar așa, numai al meu ești și numai al meu să fi. Ce-mi trebuiești avari? Oreză tu că odăita asta nu e destul de mare pentru noi doi? Să n'are destule mobile? Dar... dacă n'ar fi de cît scaunul acesta încă ar fi mult căci ai fi tu, și atîta e de ajuns. Sîntem destul de bogăți. Ești te am pe tine, tu mă ai pe mine și cari alte bogății ne-ar face mai fericiți?... Oare crezi tu că lumina orbitoare de prin saloane e mai plăcută de cît lumina care ne luminează acum? Uite — întorcede-te și privește ce frumos se joacă prin casă lumina fetei — parcă n'ei vrea să ție că nu e singură. Dar privește colo — ce frumos se ogîndează focul! Ce vesel pare. În adina parcă le face toate acestea. Șapoi crezi tu că nu-mi face destulă plăcere cînd stăi așa pe genunchii tăi, răzîmînd de pieptul tău, privind cum sar scînteiele, și gîndind numai la tine?... Era așa de fericită! Trăiam atîtea vieți!... și tăcerea odăiei avea un deosebit farmec. Din cînd în cînd se auzea uruitul unei trăsură străbînd cu grei prin zăpada ce cădea mereu. Fulgi mari încreștați în fereastră și oricîle-uscăntul salcîm trist plîngeau la geam. Vîntul suera din ce în ce tot mai puternic prin coș și trebuie să fi fost frig afară. — La cîmp poate era viscol și lupoi — și urîlind în marginea pădurii rărită și dezbrăcată de haina-de vară.

Și scheletele enorme ale copacilor umbroși alți data ori fi troznind lupind-se contra vîntului ce va fi alergînd nebulat peste cîmpurile înghețate și spulberate cu troiene. Și acest macabru acord de vînt, zăpada, urlet și troznit din pustii va fi făcînd să se urce parul în virful capului drumețului. De cîte ori n'o fi tresărind el la cel mai mic zgomot și de cîte ori n'o fi pus mîna pe armă crezînd că vede venind droaia lupilor flămînzîți! — Și noi ședeam la gura sobei. Erau așa de plăcute toate atunci... și viscolul de afară și slaba lumină din odăie. Ce dulce era lumina focului! Ce plăcută căldura lui! În seara aceea a-vea un farmec deosebit. Ardea așa de înec și lung, parcă ar fi avut și el de povestit ceva. Cîte odată, pînă la fereastră noastră, trozneau mai tare și, zîcînd scînteie, ne mai trezea. Sperîți, atunci priveam în jur-ne, dar nu vedeam de cît lumina joindu-se pe cororul din perete sau furișîndu-se printră pînzele patului și atunci — simțîm cum brațele ei tremurînd strîngeau mai tare gîtul meu.

Focul era pe sfîrșite și noi tot nu ne înduram să-l lăsam să adoarmă în pace. Nu ne înduram. Unul în brațele altuia strîns, lipiți, nedespărțiți, eram așa de fericiți... Căldura mîinilor noastre rumeașe frumozii ei obrazi. Frumoză... — trîia o oră fericită... — Mai trîiașă a adormit la sînul meu. Pîrea un înger, — și într'un somn așa de dulce... atît de nevinovat... tresărea din cînd în cînd. Cine știe! O fi visînd poate... Ce vis urît o fi chibăind înima ființei aceștia atît de elabă?... Mi-am răsimat ușor capul pe gîtul ei și — am adormit. Cînd ne-am trezit focul se stînese de mult, soba se răcise și prin fereastră pătrundea lumina argintată de afară. Și pe cîmpuri călătorii vor fi căușind drumul aceluia sub valurile de zăpada viscolită peste noapte.

Digo

— Atîta timp și totuși te îndolești încă!... Te ert și te iubesc, — dar lasă gîndurile la o parte. Că ești sîrac, e vina soartei... Șapoi tu nu vezi, nu înțelegi că dacă ai fi bogat, ar fi altele atîtea... și atîți alți ochi mai frumoși cari te-ar privi mai dulce, pe cînd ești... eu te-aș pierde pentru tot-d'acum. Dar așa, numai al meu ești și numai al meu să fi. Ce-mi trebuiești avari? Oreză tu că odăita asta nu e destul de mare pentru noi doi? Să n'are destule mobile? Dar... dacă n'ar fi de cît scaunul acesta încă ar fi mult căci ai fi tu, și atîta e de ajuns. Sîntem destul de bogăți. Ești te am pe tine, tu mă ai pe mine și cari alte bogății ne-ar face mai fericiți?... Oare crezi tu că lumina orbitoare de prin saloane e mai plăcută de cît lumina care ne luminează acum? Uite — întorcede-te și privește ce frumos se joacă prin casă lumina fetei — parcă n'ei vrea să ție că nu e singură. Dar privește colo — ce frumos se ogîndează focul! Ce vesel pare. În adina parcă le face toate acestea. Șapoi crezi tu că nu-mi face destulă plăcere cînd stăi așa pe genunchii tăi, răzîmînd de pieptul tău, privind cum sar scînteiele, și gîndind numai la tine?... Era așa de fericită! Trăiam atîtea vieți!... și tăcerea odăiei avea un deosebit farmec. Din cînd în cînd se auzea uruitul unei trăsură străbînd cu grei prin zăpada ce cădea mereu. Fulgi mari încreștați în fereastră și oricîle-uscăntul salcîm trist plîngeau la geam. Vîntul suera din ce în ce tot mai puternic prin coș și trebuie să fi fost frig afară. — La cîmp poate era viscol și lupoi — și urîlind în marginea pădurii rărită și dezbrăcată de haina-de vară.

Și scheletele enorme ale copacilor umbroși alți data ori fi troznind lupind-se contra vîntului ce va fi alergînd nebulat peste cîmpurile înghețate și spulberate cu troiene. Și acest macabru acord de vînt, zăpada, urlet și troznit din pustii va fi făcînd să se urce parul în virful capului drumețului. De cîte ori n'o fi tresărind el la cel mai mic zgomot și de cîte ori n'o fi pus mîna pe armă crezînd că vede venind droaia lupilor flămînzîți! — Și noi ședeam la gura sobei. Erau așa de plăcute toate atunci... și viscolul de afară și slaba lumină din odăie. Ce dulce era lumina focului! Ce plăcută căldura lui! În seara aceea a-vea un farmec deosebit. Ardea așa de înec și lung, parcă ar fi avut și el de povestit ceva. Cîte odată, pînă la fereastră noastră, trozneau mai tare și, zîcînd scînteie, ne mai trezea. Sperîți, atunci priveam în jur-ne, dar nu vedeam de cît lumina joindu-se pe cororul din perete sau furișîndu-se printră pînzele patului și atunci — simțîm cum brațele ei tremurînd strîngeau mai tare gîtul meu.

Focul era pe sfîrșite și noi tot nu ne înduram să-l lăsam să adoarmă în pace. Nu ne înduram. Unul în brațele altuia strîns, lipiți, nedespărțiți, eram așa de fericiți... Căldura mîinilor noastre rumeașe frumozii ei obrazi. Frumoză... — trîia o oră fericită... — Mai trîiașă a adormit la sînul meu. Pîrea un înger, — și într'un somn așa de dulce... atît de nevinovat... tresărea din cînd în cînd. Cine știe! O fi visînd poate... Ce vis urît o fi chibăind înima ființei aceștia atît de elabă?... Mi-am răsimat ușor capul pe gîtul ei și — am adormit. Cînd ne-am trezit focul se stînese de mult, soba se răcise și prin fereastră pătrundea lumina argintată de afară. Și pe cîmpuri călătorii vor fi căușind drumul aceluia sub valurile de zăpada viscolită peste noapte.

Digo

— Atîta timp și totuși te îndolești încă!... Te ert și te iubesc, — dar lasă gîndurile la o parte. Că ești sîrac, e vina soartei... Șapoi tu nu vezi, nu înțelegi că dacă ai fi bogat, ar fi altele atîtea... și atîți alți ochi mai frumoși cari te-ar privi mai dulce, pe cînd ești... eu te-aș pierde pentru tot-d'acum. Dar așa, numai al meu ești și numai al meu să fi. Ce-mi trebuiești avari? Oreză tu că odăita asta nu e destul de mare pentru noi doi? Să n'are destule mobile? Dar... dacă n'ar fi de cît scaunul acesta încă ar fi mult căci ai fi tu, și atîta e de ajuns. Sîntem destul de bogăți. Ești te am pe tine, tu mă ai pe mine și cari alte bogății ne-ar face mai fericiți?... Oare crezi tu că lumina orbitoare de prin saloane e mai plăcută de cît lumina care ne luminează acum? Uite — întorcede-te și privește ce frumos se joacă prin casă lumina fetei — parcă n'ei vrea să ție că nu e singură. Dar privește colo — ce frumos se ogîndează focul! Ce vesel pare. În adina parcă le face toate acestea. Șapoi crezi tu că nu-mi face destulă plăcere cînd stăi așa pe genunchii tăi, răzîmînd de pieptul tău, privind cum sar scînteiele, și gîndind numai la tine?... Era așa de fericită! Trăiam atîtea vieți!... și tăcerea odăiei avea un deosebit farmec. Din cînd în cînd se auzea uruitul unei trăsură străbînd cu grei prin zăpada ce cădea mereu. Fulgi mari încreștați în fereastră și oricîle-uscăntul salcîm trist plîngeau la geam. Vîntul suera din ce în ce tot mai puternic prin coș și trebuie să fi fost frig afară. — La cîmp poate era viscol și lupoi — și urîlind în marginea pădurii rărită și dezbrăcată de haina-de vară.

Și scheletele enorme ale copacilor umbroși alți data ori fi troznind lupind-se contra vîntului ce va fi alergînd nebulat peste cîmpurile înghețate și spulberate cu troiene. Și acest macabru acord de vînt, zăpada, urlet și troznit din pustii va fi făcînd să se urce parul în virful capului drumețului. De cîte ori n'o fi tresărind el la cel mai mic zgomot și de cîte ori n'o fi pus mîna pe armă crezînd că vede venind droaia lupilor flămînzîți! — Și noi ședeam la gura sobei. Erau așa de plăcute toate atunci... și viscolul de afară și slaba lumină din odăie. Ce dulce era lumina focului! Ce plăcută căldura lui! În seara aceea a-vea un farmec deosebit. Ardea așa de înec și lung, parcă ar fi avut și el de povestit ceva. Cîte odată, pînă la fereastră noastră, trozneau mai tare și, zîcînd scînteie, ne mai trezea. Sperîți, atunci priveam în jur-ne, dar nu vedeam de cît lumina joindu-se pe cororul din perete sau furișîndu-se printră pînzele patului și atunci — simțîm cum brațele ei tremurînd strîngeau mai tare gîtul meu.

Focul era pe sfîrșite și noi tot nu ne înduram să-l lăsam să adoarmă în pace. Nu ne înduram. Unul în brațele altuia strîns, lipiți, nedespărțiți, eram așa de fericiți... Căldura mîinilor noastre rumeașe frumozii ei obrazi. Frumoză... — trîia o oră fericită... — Mai trîiașă a adormit la sînul meu. Pîrea un înger, — și într'un somn așa de dulce... atît de nevinovat... tresărea din cînd în cînd. Cine știe! O fi visînd poate... Ce vis urît o fi chibăind înima ființei aceștia atît de elabă?... Mi-am răsimat ușor capul pe gîtul ei și — am adormit. Cînd ne-am trezit focul se stînese de mult, soba se răcise și prin fereastră pătrundea lumina argintată de afară. Și pe cîmpuri călătorii vor fi căușind drumul aceluia sub valurile de zăpada viscolită peste noapte.

lecție unică în felul ei și de mare interes.

Fascicula a 5-a cuprinde multe reproduceri ale tablourilor Saloanelor din Paris din acest an.

Prețul unei fascicule cu 16 planșe 70 bani.

MODE

Rochie de călătorie

Această rochie de lenaj englezescă este deschisă, este garnisită cu mătase dispusă în trei bande dinaintea corsetului.

Cîngătoarea trece pe dedesubt. Gulerul și reverurile sînt de mătase. Vesta e completată de un pieptar de batist și un gu-lor în doi gîmuri de o cravată. Pălăria mică tot cafenie, cu panglică și aripi de aceeași culoare.

Laura.

Premii noi de vacanță

Seria a șasea

De și bonul pentru premiile seriei a cincea era valabil pînă la 18 Iulie inclusiv, totuși această serie a întrecut și mai mult succesul așteptat de noi așa că ea s'a epuizat înainte de termen, cu toate că aveam în depozit un număr de 10.000 exemplare.

Punem deci la dispoziția cetitorilor noștri, a șasea serie de premii. După experiența făcută cu cele cinci serii anterioare, presupunem că această serie nu va putea figura în ziar mai mult de 5 zile.

Anunțăm deci că bonul seriei a 6-a va fi valabil numai pînă la 22 Iulie inclusiv, și prevenim pe cetitorii din provincii cari au luat primele 6 numere din tablouri, să se grăbească, de a cere a 7-a fasciculă, ca să nu se epuizeze, și să rămie cu colecția ne-completată.

Dăm aci și lista premiilor:

Fascicula a 7-a din publicațiunea *Tableaux célèbres* cuprinde următoarele reproduceri după tablouri:

Un pară pe timp ploios de I. Scablert.
Un pod la apusul soarelui, de Henry R. Poore.
Apolon de Belvedere de Carl Becker, tabloul reprezentînd pe papa *Jules II*, Raphael, *Victoria Colonna*, și *Bramante*, privind statuia Apolon de Belvedere.

Cîntec de primă-vară, de A. Deyrolle.
Stătuia din pădure, de Robert Assamur.
Gîl Blaz, de José Moréno Carbonero; originalul acestui tablou figura în secțiunea spaniolă de belle-arte din Chicago.

Prima rugăciune, de Silvis Rotta.
O întrebare, de Czachowski.
Credincioșii din mînatine, de Richard Linderum.

Voyajul de nuntă, de Outin.
Sărja de cavalerie, de William Trego.
În mare pericol, de Knaus.
Reveratul sorilor, de Ch. Krüner.
Ma iubeste el, sau nu mă iubeste? de I. Scablert.

Tigăruță caldă, de Karl Steffek.
Mîinile spre farm, de I. G. Brown.
Toate aceste tablouri sînt unite în fasc. a 7-a și se oferă cetitorilor cu 0.45 bani, prezintănd bonul de mai jos.

Alte volume oferite ca premii, nemerite pentru sezonul de vilegiatură:

Nicolas Notovich. L'empereur Alexandre III et son entourage; în loc de 3.50 se dă cu bani.

M-lele Julie Zagouloff. Les contours Russes modernes. Recueil de nouvelles, în loc de 3.50 se dă cu bani.

Le comte d'Hérison. Un drame royal, în loc de 3.50 se dă cu b.

F. de Biancourt. Quatre milles lioues aux Etats-Unis, în loc de 3.50 se dă cu bani.

George Vautier. Guerre aux mair în loc de 3.50 se dă cu bani.

Armand Silvestre. Noël joyeux, un volum luxos în 4° ilustrat cu nudițăți, de celebrul scriitor Armand Silvestre, (numai cîteva sute de exemplare), în loc de 5 lei se dă cu lei.

Dubois. La médecine nouvelle, urvagiî indispensabil în fie ce familie, în loc de 2.90.

Le tout savoir universel, répertoire des renseignements utiles et des connaissances pratiques, un volum de aproape 600 pagini, în loc de 2 lei se dă cu lei.

Cetitorii din provincie trebuie să a-dauge la costul indicat în dreptul fie-cărui premii 10 la sută din valoarea nominală nu din cea redusă, ca plată pentru porto.

Expedițiunea se face pe riscul adresantului.

Prezintărea bonului de mai jos sau atașarea lui la mandatul poștal este obligatorie; alt-fel nu se liberează premiul.

Doritorii de a nu-și lăsa pachetul expus la pierdere îl pot recomanda, a-dăugînd pentru aceasta 25 bani.

Spectacole

Grădina Casino Parizian. — Cu ocazia trecerii sale prin România, trupă D-lui Thegvin va da o reprezentație Simbăta, 19 Iulie.

Trupa se compune din artiști de concert și pictor instantaneu. Vor fi apoi tablouri variate, între cari de remarcă galeria maeștrilor moderni, cu costume, decorațiuni și alte multe lucruri demne de văzut.

Grădina Hugo. — Teatrul de varietăți. În timp de ploie, în sala Hugo.

Grădina centrală. — Concert dat de orchestra D. Dinicu.

Grădina Lukianoff, strada Cîmpineanu. — În fie-care seară teatrul de varietăți. Trupă Nouă. În timp de ploie reprezentația se dă în fosta sală Orfeu.

Grădina Cosma. — Concert muzical.

Grădina Frăsasi. Concert de orchestra.

Grădina Rașca. — Direcțiunea D-lui Simon Petrescu. În fie-care seară reprezentațiuni variate a la Koster & Bial din New-York, teatru, gimnastică, dansuri, concerturi și pantomime.

Prețurile locurilor: Loja 10 lei; Stal 12 lei; Stal II 1 lei; militarii și copiii plătesc jumătate.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu. — Teatrul de varietăți. Trupa Burienescu.

Noutăți literare

Astăzi am primit în Sala noastră ultimul volum al marelui scriitor Paul Bourget, intitulat *Voyageuses*. Abia apărut, acest volum a și atîns în Paris a zecea ediție. Și acest volum ca toate celelalte se poate găsi în sala noastră cu prețul de lei 3.25.

Călăuze noi pentru călători

Librăria Nobunelli din Galați a scos și pus în vinzare o serie de călăuze în limba romînă pentru localitățile frecventate mai mult de Romîni în sezonul de vară.

Pînă astăzi s'au apărut călăuze pentru următoarele localități:

Viena și împrejurimile ei, cuprinzînd descrierea călătoriei de la Buda-Pesta la Viena, via Bruck și Presburg și pe Dunăre, cu două planuri. — Lei 3.

Marienbad și împrejurimile lui, conținînd descrierea amănunțită a călătoriei de la Viena la Marienbad, cu două planuri. — Lei 2.

În depozit în Sala noastră de Depeși.

Bibliografie

A apărut *Florile de dolii* sau *Moade încercări de literatură religioasă*, de C. N. și dedicat memoriilor nemuritoarei L. Hellade-Rădulescu.

A apărut și se află de vinzare la toate librăriile: *Idealismul Contemporan*, (mișcarea idealistă și reacțiunea contra științei pozitive), de Ciceron Protopopescu avocat.

Poeziile unei regine. — Un elegant volum de poezii, tradusă după Carmen Sylva, de către D. Ilie Ighel Deleanu.

Aceasta e prima traducțiune în romînă.

Volumul 3 lei.

A apărut de sub tipar *Poezii populare și descoperiri de Neoula I. Ionașcu și Mihail Mindreanu*. Un volum de 106 pagini. Alexandria. Tipog. Constantin Georgescu.

A apărut *viața lui Christos* de Ernest Renan, traducere de Marian. Traducătorul este în deajuns de cunoscut publicului cetitor, iar cît privește însemnătatea lucrării marelui Renan orîce laudă e de prisos.

A apărut o broșură intitulată „*Assasinatul Ana Simion*”, de D. Cazakoff.

D. Cazakoff descrie cu amănuntul crima din Bulgaria și dovedește complicitatea prințului Ferdinand.

Broșura se găsește de vinzare la autor, strada Stavropoleos No. 2, și la toate librăriile.

Începutul limbii franceze, de A. Patrognat. Un volum în 8 de 100 pagini. 2 lei exemplar.

Gramatica elementară a limbii latine, pentru clasa I liceală de Ion Grama, profesor la Sf. Sava. Editura librăriei Socco & Comp. Un vol. în 8 de 212 pagini. Prețul 2.50.

Monografia institutului de credință „Albina” (1872 — 1897). Un vol. de 240 pagini. Sibiu, editura institutului „Albina”.

3,25

Următoarele noutăți literare sosite azi în Sala noastră le oferim publicului cititor — grație unui aranjament cu o casă mare de comision din Paris — cu lei 3.25 în loc de 3.50, prețul editurii din Paris:

Paul Bourget. Voyageuses Lei 3.25.

Fernand Vauderem. Les deux rives lei 3.25.

Alphonse Daudet. La Féodor pages de la vie lei 3.25.

Catulle Mendès. La première maîtresse lei 3.25.

Marie Anne de Bovet. Partie du pied lei 3.25.

Georges Ohnet. Le curé de Favibres lei 3.25.

Emile Zola. La faute de l'abbé Mourret, ediție ilustrată lei 3.25.

Paul Bourget. Recompense, lei 3.25.

Rini Maierov. Joujou, lei 3.25.

Alphonse Daudet. Sapho, ediție ilustrată lei 3.25.

Pierre Louys. Aphrodite lei 3.25.

André Theuriet. Lilia lei 1.

Alfred Rambaud. L'anneau de César 2 volume lei 6.

Pentru provinciile să se adauge pentru porto.

Depozitul de Borvis

ADEVARAT „BORSEK”

fost pînă astăzi la d-nu IOAN MOCAN se află acum la d-nu MICHEL PASCAL Piatra-N. Amatori să se adreseze la d-nu MICHEL PASCAL.

1299

Unt de lemn de mîșline, ADOLPHE PUGET. A se vedea anunțul în pagina 6-a.

1556—50

NOUL INSTITUT de BAETI

nub direcțiunea

D-lul I. CLINCIU și G. POPA

București, onlea Plevnei 104

Inscrierile încep la 15 August iar cursurile la 1 Septembrie.

Se primesc elevi pentru cursul primar și secundar.

Informațiuni se pot da la cerere.

1595—8

Doctor BARDESCU

MEDIC, SPITALUL FILANTROPIA

Cu începere de la 20 Iulie se află la SINAIA

HOTEL REGAL 1692—5

INSTITUTUL DE DOMNIOARE

BOLINTINEANU

SE GARANTEAZA SIGURA STIRPIRE A
PLOȘNITELOR (PADUCHILOR DE LEMN)
Gîndacilor, Moliilor, Puricilor, Muștelor, Furnicilor
și a INSECTELOR de PLANTE prin
PRAFUL MEU DE INSECTE
— ÎN CUTII A LEI 2,50, 1,60 și 1 —
Asemenea îmi permit a strage marea atențiune a onor. public asupra specialităților mele, adică:
SPECIALITATE PRAF PENTRU STIRPIREA GÎNDACILOR, fără veri-ce otrăvă, în cutii lei 2,50 și 1,60. Acest praf are un efect imediat, așa în cit, un ceas după întrebuițarea lui, se găsesc locurile pe unde a fost presărat, toate insectele stîrpite, cari în urmă se pot mătura.
MOLII, praf pentru stîrpirea și ferirea acestora, numai în cutii a lei 2,50, 1,50 și 1. *Cumpărătorilor în gros se acordă un rabat însemnat.*
Môdul de întrebuițare este scris pe fie-care cutie, în limba romînă și germană.
B. REISS || **FABRICA DE PRODUSE CHIMICE**
BUDAPEȘT VII KÖNIGSGASSE, 42
|| **REPRESENTANT PENTRU ROMANIA**
BERNHARD SACHTER, București, Calea Moșilor No, 90
La care se vor adresa toate cererile de comenzi
Depozite în București: La drogeriile d-lor Mihail Stoescu, str. Academiei 2, F. Brusa, Bulevardul Elisabeta, M. Economu & Comp. str. Șelari, Victor Iacobi, str. Patria 14, Stefan Pascal, calea Victoriei 106, Gustav A. Thoiss, calea Victoriei 168, Victor Thüringer, calea Victoriei 164, Emil Büll, calea Moșilor 78, D. Balacescu str. Sf. Vineri 2, G. D. Vasiliu calea Griviței 72, T. Witting calea Rahovei 18, W. Gresser, calea Moșilor 107, Dr. Mihail Bilts, str. Romană 119, Ioan Vespresmeanu, str. Șerban-Vodă 51. — **În Bacău** la d-nii I. Andreescu & C. Răileanu, C. Gavrilăscu A. Kelman. — **În Iași** la farmaciile d-lor Frații Konya, B. Zias, Leon Zbiezevski, B. G. Iltutz, la drogeria Frații I. & R. Rosenstein. — **În Birlad** la farmaciile Averescu Bistrițașu, Fränkel, N. N. Gregoriadi, la drogeria Smettau, V. Hogaru R. Knopf & Comp. drog. d-lor Frații I. & T. Christescu, Frații Stănescu. — **În Craiova** la farm. d-lor Iulius Glatz, Lăzean E. Conbute. — **În Râmnic** la d-nii T. M. Drăgescu, R. Rădulescu, farm. — **În Corabia** d-nul C. George Popescu. — **În T. Măgurele** la d-nii G. A. Parmatescu și Pandelu P. Kepanovici. — **În C. Lung** la farm. d-lui Georges Buta, A. Dumitriu. — **În Botoșani** la farm. d-lor Vasiliu și Perlețanu. — **În Roman** la farm. d-lui Werner. — **În Focșani** la farm. d-lui Oraveanu. — **În Huși** la farm. d-lui Ernest Schiel și G. Schlyrkmanier. — **În Pitești** la farm. d-lor Ernest Schiel și G. Schlyrkmanier.
Se mai adă de vânzare în toate farmaciile și drogeriile din toată țara. **Cereti numai fabricantul B. REISS și nu luați altui.** Observați ca pe fie-care cutie să fi vizibil numele **B. REISS**. Cine cere dar praful **B. REISS** și i se dă un praf într-o sticlă sau în vre-o hirtie, este de sigur înșelat.

Proprietar CONST. MILLEP
Tipografia ziarului «Adevărul» Pasagiul Băncii Naționale
Tipărit cu cerneală F. T. Gleitsmann, Dresda
www.dacoromanica.ro